

GLASILO OBČINE MEŽICA

ŠUMC

LII. ŠTEVILKA / APRIL 2018

KAZALO

BESEDA UREDNICE

2

UVOD

3

PRORAČUN OBČINE MEŽICA

4

NAČRTOVANE INVESTICIJE V LETU 2018

5

POVABILO NA ČISTILNO AKCIJO

9

VETROLOM IN POPLAVE V OBČINI MEŽICA

10

USPOSABLJANJE ČLANOV OBMOČNEGA ŠTABA CIVILNE ZAŠČITE

12

SVETOVNI DAN VODA

13

VOŠČILA - NOVOROJENCI IN STAROSTNIKI

14

KNJIŽNA DONACIJA MEDGENERACIJSKEMU CENTRU

15

SLIKARSKI KROŽEK V NAŠEM MEDGENERACIJSKEM CENTRU

16

OSNOVNA ŠOLA MEŽICA

17

VRTEC MEŽICA

18

JAGENJČEK SREČKO NA OBISKU V NAŠEM VRTCU

19

KNJIGA NAPISANA V JEZIKU LJUBEZNI

20

ZA LITERATI JE ZELO USPEŠNO LETO

23

OB TRESKI: KNJIGI LJUBLJENA MIHELA, NAŠA DRUGAČNA DEKLICA

24

OB TRESKI: 13. JAVNO BRANJE POEZIJE TRESKI

29

PREDSTAVITEV MREŽE ENERGETSKEGA SVETOVANJA ENSVET

27

IKDM PERKMANDELCI IN GORNA: BOŽIČNO NOVOLETNI DIREDNAJ

33

DRUŠTVO UPOKOJENCEV: PRAZNIK ŽENSK IN MATER

30

DRUŠTVO UPOKOJENCEV: APOKRIFNI PREŠEREN

30

PLANINSKO DRUŠTVO: 30. ZIMSKI POHOD NA PECO

34

MEŽIČARJI OD TU IN TAM

35

ZNANI MEŽIČARJI: LUCIJA ŠTREKELJ

39

PRAVNI NASVET: SO VAM ODVZELI VOZNIŠKO DOVOLJENJE?

41

ZDRAVJE: IDIOPATSKA PLJUČNA FIBROZA

42

NOVIČKE IZ SKUPINE ŠOLE ZDRAVJA V MEŽICI

43

NARODNI DOM MEŽICA: PROGRAM

44

Beseda urednice

Bralke in bralci Šumca, pozdravljeni in dobrodošli na naših in vaših straneh.

Letošnja zima je kar dolgo mahala s svojim repom. Menda je končni rezultat *zima : kurenti 6 : 0*. Za zimo, seveda. Tolikokrat je po pustu še natreslo snega, za nekaj dni zmrznilo in bilo na sploh prezimsko za ta letni čas. Zdaj je pa šla. Zima namreč. Pomlad sili iz zemlje, da je veselje. Ptičje žuriranje končno oznanja, da lahko ta debele bunde in škornje čisto zares damo v čistilnico, pralni stroj ali vsaj pod krtačo. Ura več svetlobe zvečer nam vdihuje energijo, ki nam jo pobere ura manj spanja zjutraj. Čutite poleg pomladne utrujenosti tudi optimizem?

Prva četrtina letošnjega leta je nepreklicno za nami. Naučila nas je, da naj mrzlo, mokro, če želite, slabo še tako dolgo traja, zadaj pridejo zvončki in tulipani in višje temperature, svetloba in optimizem. Vedno. In povsod.

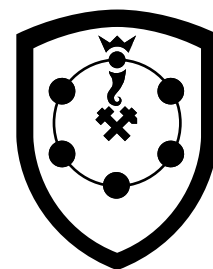
Preberite v našem Šumcu, kako znamo skupaj stopiti ob naravnih nesrečah, kakšne tovore se da nositi s sprejemanjem in ljubeznijo, kako pomembno je, da za svoje zdravje nekaj naredimo sami in bo jamranja nad čakanjem pri zdravniku dosti manj; preberite, kako se lahko v slogi in spoštovanju tradicije nekaj tudi v Mežici zgodi vsako leto že celih 20 let. Pišejo najmlajši iz vrtca, tisti vmes in tudi najstarejši. Verjamem, da je tudi pri bralcih podobno – ta mali bo slikice pogledal, ta veliki si boste pa vzeli čas za branje.

A da ga nimate? Spomnite se, koliko si ga je letos, ko smo mi že zdavnaj mislili, da ji ga je zmanjkalo, vzela zima.

Vse dobro želim.

Jerneja Vertačnik

Spoštovane občanke in občani,

končno smo zakorakali v pomladanski čas. Prestavili smo uro, dnevi postajajo vse daljši in narava se počasi odeva v žametne cvetove. Ali ni lepo, ko vas zjutraj namesto budilke zbudi žvrgolenje ptic in je zunaj še vedno svetlo, ko se vračate iz službe?

Pravijo, da se spomladi vse prebuja – tudi ljubezen. Naj se letošnjo pomlad poleg zaljubljenih src v vseh nas prebudi tudi ljubezen do narave in okolja, do skupnih vrednot in nenazadnje tudi do ostarelih in onemoglih, ki jih vse prevečkrat prezremo. Tako kot spomladi

negujemo svoje vrtove, žive meje in travnike, ne pozabimo negovati tudi medsebojnih odnosov, saj nas ti bogatijo in vedno obrodijo najlepše sadove. Res je, da mesec april velja za muhastega, kar se vremena tiče, vendar nas že čisto na začetku spomni, da sta hudomušnost in humor nepogrešljivi življenjski začimbi, ki nam obogatita turobni dan.

Pomlad je zmeraj tudi začetek udejanjanja skupnih ciljev, ki si jih za tekoče leto zastavimo v naši lokalni skupnosti. Tega se še posebej zavedate vsi, ki sooblikujete javno življenje v naši občini. Vsakdo, ki v kakršnekoli skupne projekte vlaga lastno delo, talent ali celo sredstva, zna ceniti rezultate in je lahko upravičeno ponosen na svojo vlogo v domačem kraju, pa naj gre za krajevno prireditve ali prenovo odseka ceste, obnovo igrišča ali čistilno akcijo – vsako dejanje šteje.

Želim vam veliko lepih uric na spomladanskem soncu in prijetno branje do prihodnjic,

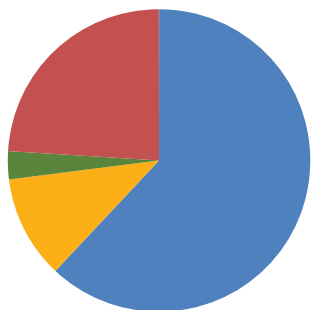
Župan Občine Mežica

Dušan Krebel

Proračun Občine Mežica

Občinski proračun Občine Mežica za leto 2018 je pripravljen na osnovi Zakona o financiranju občin, Zakona o javnih financah in na podlagi Proračunskega priročnika za pripravo občinskih proračunov za leti 2017 in 2018, ki ga je pripravilo Ministrstvo za finance, z dne 24.10.2017. Ob prvem razrezu odhodkov smo najprej zagotovili sredstva za programe skladno s kvantitativnimi izhodišči. Pri načrtovanju sredstev za plače smo upoštevali, da je rast stroškov dela v letu 2017 lahko le iz naslova napredovanj v plačne razrede in nazive iz leta 2016, na podlagi katerih se višje plače začnejo izplačevati s 1.12.2017.

Primerna poraba za leto 2018 znaša 1.898.834,00 EUR. Povprečnina predstavlja na prebivalca v državi ugotovljen primeren obseg sredstev za financiranje z zakonom določenih nalog. Določena je na podlagi Dogovora o višini povprečnine za leto 2018 in sicer v višini 546,00 EUR.

PRIHODKI PRORAČUNA 2018

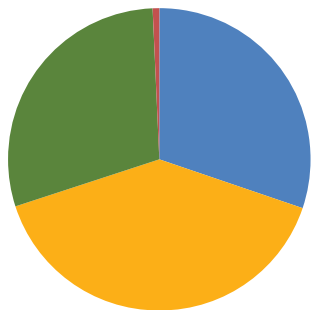
● Davčni prihodki	2.138.160 €	62,0 %
● Nedavčni prihodki	411.510 €	11,0 %
● Kapitalski prihodki	103.770 €	3,0 %
● Transferni prihodki	685.083 €	24,0 %
Skupaj	3.338.523 €	100,0 %

Občina s svojimi sredstvi gradi in vzdržuje lokalne javne ceste in javne poti, pospešuje kulturo, društveno, vzgojno in knjižnično dejavnost, gradi komunalne objekte in naprave, zagotavlja stanovanja za socialno ogrožene ter druge občane, zagotavlja delovanje javnih služb, zagotavlja delovanje občinskega sveta, župana in občinske uprave.

S svojimi ukrepi občina spodbuja gospodarski razvoj občine, pospešuje razvoj športa in rekreacije, skrbi za požarno varnost in organizira reševalno pomoč, skrbi za varstvo zraka, tal, vodnih virov, varstvo pred hrupom ter za urejeno zbiranje odpadkov.

Občina Mežica je za leto 2018 načrtovala za 3.274.296 € odhodkov.

Največji delež predstavljajo tekoči transferi, ki znašajo slabih 40 % vseh odhodkov. 30,2 % sredstev občina namenja za tekoče odhodke, 30 % pa za nove investicije in investicijsko vzdrževanje občinskega premoženja.

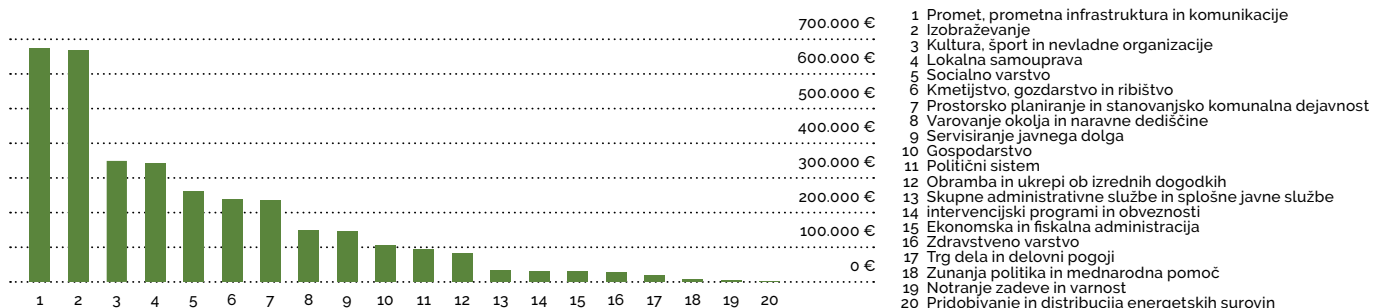

ODHODKI PRORAČUNA 2018

● Tekoči odhodki	990.037 €	30,3 %
● Tekoči transferi	1.299.144 €	39,7 %
● Investicijski odhodki	960.749 €	29,3 %
● Investicijski transferi	24.366 €	0,7 %
Skupaj	3.274.296 €	100,0 %

Občina Mežica največ sredstev namenja v Promet in prometno infrastrukturo skoraj 20,2 %, 20 % namenja za izobraževanje, 10,4 % za kulturo, šport in nevladne organizacije, 10,2 % za lokalno samoupravo, 7,8 % za socialno varstvo, 7,1 % za kmetijstvo, gozdarstvo in ribištvo, 7 % za prostorsko planiranje in stanovanjsko komunalno dejavnost, 4,4 % za varovanje okolja in naravne dediščine, za ostale dejavnosti pa manj kot 3 %.

Občina Mežica se v letu 2018 ne bo zadolžila.

Načrtovane investicije v letu 2018

Mestna tržnica

Lansko jesen smo začeli z gradnjo stavbe mestne tržnice. V letošnjem letu nadaljujemo z gradnjo, ki bo predvidoma končana do poletja. Mestna tržnica je locirana na zemljišču med stavbo pošte in angleško vilo. Konstrukcija objekta bo betonska (betonski stebri), zunanji del bo obdelan z lesenimi letvicami. Tržnični prostor bo opremljen s prodajnimi pultji, s pitno vodo, elektriko, odvodom odpadne vode in sanitarijami in bo zagotavljal zastavljene cilje izmenjave oziroma prodaje viškov lokalno pridelane hrane. Gradnja bo sofinancirana s sredstvi Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja – EKSRP v okviru LAS Mežiške doline. Predračunska vrednost objekta je 127.000 eur, od tega bomo pridobili 78.500 eur evropskih sredstev.

Ureditev mestnega jedra faza II. – okolica nove mestne tržnice

Po zaključku gradnje stavbe mestne tržnice bomo v sklopu celovite prenove mestnega jedra uredili območje okoli nove stavbe tržnice, od angleške vile do stavbe pošte in avtobusne postaje do občinske stavbe. Ureditev zajema celostno ureditev mestnega prostora z novimi tlaki, hortikulturno ureditvijo, javno razsvetljava in urbano opremo. Za angleško vilo bomo uredili parkirne prostore za potrebe obiskovalcev tržnice. Predračunska vrednost naložbe znaša 170.000 eur. Investicija se bo financirala iz pridobljenih nepovratnih sredstev Ministrstva za okolje in prostor.

Cestna infrastruktura

Tudi letos bomo uredili nekaj odsekov lokalnih cest in drugih javnih površin. Finančna sredstva so zagotovljena s strani Ministrstva za okolje in prostor.

Polena pred večstanovanjskimi stavbami

Nadaljujemo z lansko jesen začeti gradbenimi deli na cestišču pred večstanovanjskimi stavbami na Poleni. Investicija obsega celovito ureditev tega dela prostora z izgradnjo fekalne in meteorne kanalizacije, javne razsvetljave, parkirnih površin in asfaltne preplastitve. Predvidena vrednost naložbe znaša 110.000 eur.

Pešpot – stopnišče na Stržovo – III. faza

Z izgradnjo III. dela pešpota – stopnišča na Stržovo zaključujemo triletni fazni projekt ureditev pešpota – stopnišča od Podjunske ulice do vrha naselja Stržovo. Površina bo tlakovana, postavljena pa bo tudi javna razsvetljava. Predračunska vrednost znaša 45.000 eur.

Ureditev novih parkirišč na pokopališču

Zaradi izkazanih potreb po dodatnih parkiriščih na pokopališču, zlasti ob pogrebih, bomo uredili 12 dodatnih parkirišč. Vrednost del je 20.000 eur.

Cesta proti Doriču

Obnovila se bo fekalna kanalizacija, vodovod, postavila javna razsvetljava ter asfaltno preplastila cesta. Vrednost naložbe je ocenjena na 31.000 eur.

Preplastitev ceste mimo kmetije p.d. Naveršnik (Dlopst)

Asfaltno se bo preplastilo del lokalne ceste, ki poteka mimo kmetije p.d. Naveršnik (Dlopst). Vrednost naložbe je ocenjena na 40.000 eur.

Izgradnja nove ceste pri kmetiji p.d. Gutovnik (Žagar)

Zgradila se bo nova cesta v makadamski izvedbi pri kmetiji p.d. Gutovnik (Žagar). Cesta bo potekala po obronku pašnika in gozda in se priključuje na obstoječi cesti. Občina Mežica se je v letu 2018 s projektom prijavila na javni razpis za operacijo ureditev gozdne infrastrukture iz PRP 2014-2020. Stopnja podpore, v kolikor bo občina na razpisu uspela, je 50 % upravičenih stroškov naložbe. S to novo cesto bo kmetija pridobila dvorišče, ki ne bo obremenjeno s prometom. Predračunska vrednost gradbenih del je 50.000 eur.

Rekonstrukcija mostu pri lovskem domu

Zaradi dotrajanosti lesenega dela konstrukcije mosta pri Lovskem domu je potrebna celovita sanacija.

Predračunska vrednost sanacije znaša 18.000 eur.

Šolska zobozdravstvena ambulanta

Konec lanskega leta smo dokončali gradbeno obrtniška dela za ureditev nove šolske zobozdravstvene ambulante, ki se bo nahajala v pritličju osnovne šole. V letošnjem letu bo šolska zobozdravnica uredila še potrebno opremo za opravljanje zobozdravstvene dejavnosti. Novo urejeni prostori, ki so večji, svetlejši in smiselno urejeni, bodo zobozdravstvenemu osebju nudili boljše pogoje za delo in otrokom bolj prijazno okolje ob obisku zobozdravnika. Investicija znaša 45.000 eur.

Sofinanciranje obnove gasilskega doma v Mežici

Občina Mežica bo letos, tako kot je tudi že lansko leto, sofinancirala obnovo gasilskega doma v Mežici, v znesku 30.000 eur.

Sofinanciranje sanacije balinišča

Sofinancirali bomo sanacijo balinišča, ki se bo preplastilo z asfaltno prevleko. Vrednost naložbe znaša 9.000 eur, polovico bo prispevala balinarska sekcija, polovico vrednosti bo prispevala občina.

Izvedba hitrostnih ovir na Podjunki ulici

Občina je naročila projekt za izvedbo hitrostnih ovir na Podjunki ulici. Dela bo izvajala Direkcija RS za infrastrukturo, občina bo prispevala sredstva za osvetlitev.

Fekalna kanalizacija – dokončanje desnobrežnega fekalnega kolektorja

Dokončali bomo desnobrežni fekalni kolektor, ki bo z izvedbo položitve kanalizacijskih vodov v ulici Ob Meži in izgradnji črpališča na bivšem kopališču, priklopljen na čistilno napravo in bo tako lahko začel opravljati svojo funkcijo.

Investicijsko vzdrževanje vodovoda

Na več odsekih se bodo izvedla potrebna investicijska dela zamenjave dotrajanih vodovodnih cevi.

Investicijsko vzdrževanje kanalizacijskih sistemov

Na več odsekih se bodo izvedla potrebna investicijska dela zamenjave dotrajanih kanalizacijskih cevi.

Zaradi vseh načrtovanih naložb v javno infrastrukturo, ki se bodo izvajale v letošnjem letu po mnogih gradbiščih, tudi na tem mestu prosimo občane za strpnost, ker bodo določene ceste, ulice in poti v določenem časovnem obdobju delno ali v celoti zaprte.

V prihajajočih letih se ponovno obeta več sredstev iz evropske kohezijske politike. Na podlagi javnega poziva Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo za sklenitev dogovora za razvoj regij v finančni perspektivi 2014 – 2020, je Občina Mežica prijavila tri večje projekte, katerih izvajanje bo potekalo v letih 2019 in 2020:

1. Razvoj in opremljanje poslovnih con v Koroški regiji – poslovna cona območja Glančnik, v vrednosti 480.000 eur.
2. Odvajanje in čiščenje odpadne vode v porečju reke Meže in sekundarni vodi za odvajanje odpadnih voda v regiji – izgradnja sekundarnih vodov in objektov za odvajanje odpadnih voda v občini Mežica, v vrednosti 490.000 eur.
3. Izboljšanje pogojev za trajnostno mobilnost v koroški regiji – kolesarska povezava med Prevaljami in Mežico, v vrednosti 1.680.000 eur.

Prav tako smo bili uspešni pri pridobivanju evropskih sredstev iz naslova javnega razpisa preko Geoparka Karavanke. V okviru projektu NatureGame bomo uredili prometno in drugo infrastrukturo, ki bo omogočala lažji dostop do Podzemlja Pece in z dodatnimi vsebinami obiskovalcem rudnika in muzeja ponudili še več zanimivih vsebin.

O navedenih investicijah, ki jih načrtujemo za naslednja leta, in natančnejših terminskih planih vas bomo bolj podrobno obveščali v prihajajočih številkah Šumca.

Blaž Šaloven, direktor občinske uprave

Povabilo NA ČISTILNO AKCIJO

Dobimo se **14. aprila 2018**,
ob 8.30 pred Narodnim domom Mežica.

S skupnimi močmi bomo ponovno poskrbeli,
da bo Mežica še lepša.

V PRIMERU SLABEGA VREMENA 21. 4. 2018

Vljudno vabi Komunala Mežica.

Vetrolom in poplave V OBČINI MEŽICA

11.12.2017 je področje Občine Mežica zajelo neurje z močnim vetrom in poplavami. Ob 04:21 je Regijski center za obveščanje in alarmiranje sporočil stanje na področju Občine Mežica, ki je zahtevalo intervencijo enot za Zaščito in reševanje (v nadaljevanju ZiR) Občine Mežica. Ob 04:25 je bila izvedena delna aktivacija štaba CZ Občine Mežica (v nadaljevanju: OŠCZ) ter izdan sklep o aktiviranju načrta ZiR ob poplavah na območju Občine Mežica. Aktivirani so bili poveljnik OŠCZ Mežica Igor Pšeničnik, namestnik poveljnika OŠCZ Mežica Ambrož Blatnik ter član štaba OŠCZ Mežica Davorin Mori. Sestanki OŠCZ Mežica so potekali na vsaki dve uri. Za obveščanje javnosti so bila v medijih (spletna stran Občine Mežica in Koroški radio) objavljena sporočila za javnost. Na področju Občine Mežica ni bilo signala mobilne telefonije, omrežje fiksne telefonije je bilo občutno moteno. OŠCZ Mežica je izvajal aktivnosti pregleda stanja na terenu, razvoz električnih agregatov ter obisk prizadetih lokacij.

Lokacije poškodovanih objektov in infrastrukture

V zaselku LOM so bili poškodovani naslednji objekti:

- Miroslav Golob, Lom 20, p.d. Bivc (gospodarsko poslopje);
- Karel Peršak, Lom 12, p.d. Robač (stanovanjska hiša);
- Roman Dlopst, Lom 29, p.d. Naveršnik (stanovanjska hiša).

V zaselku PLAT so bili poškodovani naslednji objekti:

- Anton Kralj, Plat 12, p.d. Krajnc (uničena streha na strojni lopi, gospodarsko poslopje);
- Tomaž Kunc, Plat 13, p.d. Kajžar, (stanovanjska hiša);
- Branko Petrič, Plat 14, p.d. Predovnik (gospodarsko poslopje);
- Franc Ladinik, Plat 15, p.d. Danev (gospodarsko poslopje);
- Tanja Potočnik, Plat 17, p.d. Najevnik (gospodarsko poslopje);
- Jože Štern, Plat 9, p.d. Ober (strojna lopa in stanovanjska hiša);
- Mirko Štern, Plat 10, p.d. Lekše (stanovanjska hiša).

V zaselku ONKRAJ MEŽE so bili poškodovani naslednji objekti:

- Milan Libnik, Onkraj Meže 14, p.d. Andrej (gospodarsko poslopje);
- Stanislav Oserban, Onkraj Meže 3, p.d. Jež (stanovanjska hiša);
- Roman Štriker, onkraj Meže 19 (gospodarsko poslopje).

V zaselku PODKRAJ PRI MEŽICI so bili poškodovani naslednji objekti:

- Avtopralnica Kogelnik, Podkraj pri Mežici 19;
- Andrej Kocen, Podkraj 37, p.d. Hanže (gospodarsko poslopje).

Poškodbe na ostalih objektih:

- Gorazd Krajger s.p., Stržovo 39;
- Hotel Mežica, Trg Svobode 11;
- Praper Janez, Celovška cesta 17 (poslovni prostor);
- Marjeta Mališnik, Podjunska ulica 5 (stanovanjska hiša).

Poškodovane javne ceste, lokalne ceste in javne poti:

- JP 757601 (Torčev most - Stanta - Šumah);
- LC 257031 (Mežica - Lom - Lokovica); JP 757711 Zgornji Breg; JP in gozdne ceste v zaselku Plat.
- Poškodovani mostovi: most Torčeva žaga (pri Kogelniku); Štrikarjev most; most pri lovskem domu;
- Pustnikov most (erozija temeljev); most na LC757461 (Stržovo 55, pri Zormanu).

ŠKODAVI GOZDU V ZASELKU LOM
(foto: Nenad Donau)

Prizadeti vodotoki:

reka Meža (poplave in erozija brežin).

Prizadetost kmetijskih površin:

poplavljenih cca. 1,5 ha kmetijskih površin.

Prizadetost gozdov:

podrtega cca. 12.000 m³ gozda.

Zemeljski plaz:

Polena 12 (plazenje brežine zaradi vodnih izvirov).

Iz ČSOD Peca so preventivno evakuirali 40 ljudi.

Na številnih lokacijah so posredovali člani PGD Mežica.

PLAT
(foto: Tomaz Kunc)

Pomoč podjetij

- Stane d.o.o.: prevoz 15 t peska iz Žejava, priprava za razporejanje vreč ob reki Meži pri Cablexu in Ferolinu in na Stržovem 55; odstranitev podrtega drevja z delovnim strojem (Celovška 17); kamion 26t + HIAB, kamion 26t, popravilo jeklenega podesta smreke pri Narodnem domu.
- Kojzek d.o.o.: delovni stroj (most pri Kogelniku); čiščenje mostu pri Kogelniku, nakladanje poplavnega materiala z bagerjem cca. 140 m³, odvoz poplavnega materiala Polena – Zg. Reht; delovni stroj (most Stržovo 55). Čiščenje struge potoka Šumc (Stržovo 55).
- Gradbeništvo in šamoterstvo Maklin: Nakladanje materiala zaradi plazu na Poleni in čiščenje asfaltnih površin.
- Gradbeništvo Temnikar d.o.o.: gradbena dela na lokalnih cestah in javnih površinah (delovni stroj, delavci, tovorno vozilo); dobava tampona 34 m³, dobava zemlje 20 m³.
- Gostinstvo Korošč, Rok Pšeničnik s.p. catering: hrana, malice.
- Komunala Mežica d.o.o. in pogodbeniki: delo s traktorjem, motorno žago; odstranjevanje dreves na lokalnih cestah na področju zaselka Lom, odstranjevanje dreves na lokalnih cestah na področju zaselka Plat.
- Koroška kmetijska zadruga: folija UV 4M (62 kg 300 g); folija črna 4M (83 kg 200 g); žičniki (12.000 kom); folija bela 4M (76 kg 200 g); folija UV 4M (76 kg 400 g).

PUSTNIKOV MOST
(foto: Nenad Donau)

Uporaba sil ZiR, pogodbenih izvajalcev, poraba materiala in stroški intervencij

Skupno je bilo opravljenih 1922 delovnih ur.

Natančni podatki so razvidni iz aplikacij Vulkan in Spin.

Groba predhodna ocena nastale škode

Število prizadetih objektov: 19 (škoda 70.000,00 €); število prizadetih kilometrov javnih cest in lokalnih poti: 14 km (102.000,00 €); število prizadetih mostov: 5 (100.000,00 €); število prizadetih vodotokov: 1 (300.000,00 €); prizadetost kmetijskih površin: 1 ha (6.000,00 €); prizadetost gozdov: 12.000 m³ (1.000.000,00 €); plazovi: 1 (110.000,00 €). Predhodna ocena škode znaša cca. 1.688.000,00 €.

MOST PRI KOGELNIKU
(foto: PGD Mežica, Franjo Hercog)

ZEMELJSKI PLAZ POLENA 12
(foto: Nenad Donau)

Stroški intervencij enot in nujni stroški vzpostavitve infrastrukture

Stroški intervencij enot in nujni stroški vzpostavitve infrastrukture so znašali 54.786,48 €; od tega stroški intervencije enot in služb 14.031,77 €; nujni stroški vzpostavitve infrastrukture oz. zaščite objektov so znašali 40.754,71 €.

Pripravili:

Nenad Donau, univ.dipl.var., spec., MSyl

Igor Pšeničnik, poveljnik OŠCZ Mežica

Ambrož Blatnik, direktor Komunala Mežica d.o.o.

Mateja Mešnjak, svetovalec III., Občina Mežica.

Usposabljanje članov Območnega štaba civilne zaščite Mežica

Nenad Donau, univ.dipl.var.spec,MSyl, se je udeležil usposabljanja "Odnosi z javnostmi ob naravnih nesrečah", ki je potekalo 23. in 24.1.2018 v Izobraževalnem Centru Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje na Igu. Usposabljanja je obravnavalo področja: Opredelitev pojma javnost, Vrste javnosti in njihove značilnosti, Komuniciranje z javnostmi, Graditev dolgoročnih odnosov z javnostjo in komuniciranje v krizi, Razlike in podobnosti med osebnim, telefonskim in pisnim komuniciranjem, Izjava za javnost, navodila, vaje in analiza, Intervju z novinarjem pred kamero, vaje in analiza posnetkov, Vloga, delo in etika novinarjev ob nesrečah, Izkušnje iz nesreč z vidika odnosov z javnostmi.

Član Samo Podhostnik in trije pripadniki Enote za prvo pomoč civilne zaščite Občine Mežica (Andrej Jereb, Špela Pšeničnik in Neža Pušpan) so uspešno zaključili 70 urno usposabljanje in 25.1.2018 uspešno opravili izpit za bolničarja.

OŠCZ Mežica

Voda je nenadomestljiva naravna dobrina, je nujno potrebna za življenje in je vir številnih človekovih dejavnosti. Od nje sta odvisna kakovost našega bivanja in obstoj življenja samega. Zato je zelo pomembno, kakšno vodo pijemo in kako z njo ravnamo.

SVETOVNI DAN VODA

Ker smo pred kratkim obeležili SVETOVNI DAN VODA, in sicer 22. Marca, želimo tudi v Komunali Mežica opozoriti, kako pomembno vlogo in vpliv ima voda kot naravna dobrina za naša življenja. Letos je svetovni dan voda potekal v znamenju iskanja naravnih rešitev izzivov z oskrbo z vodo v 21. stoletju. Iskanja bolj trajnostnih in stroškovno učinkovitih pristopov, ki bodo pomagali uravnovesiti vodni cikel in hkrati tudi zadovoljiti potrebe po vodi za vse večjo svetovno populacijo. Letošnja tema svetovnega dneva voda je: »Voda za naravo/Narava za vodo«.

Poškodovani ekosistemi vplivajo na količino in kakovost vode, ki je nujno potrebna za naša

življenja. Zavedati se moramo, da več kot 2,1 milijona ljudi na svetu nima dostopa do varne pitne vode. Kar 80 odstotkov vse odpadne vode, ki nastane v družbi, pristane v naravi, brez da bi bila pred tem ustrezno obdelana ali ponovno uporabljena. Zaskrbljujoč podatek, ki mu namenjamo premalo pozornosti, je tudi, da je kmetijstvo danes, predvsem z namakalnimi sistemi, odgovorno za več kot 70 odstotkov svetovnih vodnih izgub.

Ker je cilj trajnostnega razvoja do leta 2030 vsem omogočiti enakopraven dostop do vode in urediti sanitarne težave, bo potrebno poskrbeti tudi za bolj trajnostno gospodarjenje z vodnimi viri.

Kaj so naravne rešitve, ki lahko pripomorejo k reševanju teh težav? Združeni narodi vidijo rešitev v izboljšanju in nadgraditvi tradicionalne, sive infrastrukture v zeleno.

Nadgraditev v zeleno infrastrukturo na primer pomeni:

- s pomočjo »naravnih mokrišč«, torej rastlin in prsti, ki imajo naravne zadrževalne in absorpcijske sposobnosti, zmanjševati količine meteoritnih voda, ki odtečejo in vstopajo v kanalizacijske sisteme in se kasneje izlivajo v jezera, reke in potoke;
- z ohranjanjem agrikulture na njivah in poljih, ki zemljo ščitijo pred izsuševanjem, ali z zasaditvijo novih rastlin in dreves, je mogoče zmanjšati

onesnaževanje in odtekanje vode s kmetijskih površin;

- s povezovanjem poplavnih površin z rekami in potoki je mogoče ublažiti učinke podnebnih sprememb, na primer zmanjšati pogostost in intenziteto poplav.

Tovrstne izboljšave pogosto prinašajo koristi, ki presegajo tiste, vezane na vodo. Naravna mokrišča, ki se uporabljajo za obdelavo odpadnih voda, lahko na primer hkrati zagotovijo biomaso za proizvodnjo energije, izboljšajo biotsko raznovrstnost, ustvarijo rekreacijske prostore, z njimi pa se odprejo tudi nova delovna mesta.

Z odlokom o spremembi Odloka o oskrbi s pitno vodo v Občini Mežica (uradni list RS, št. 87/2016 z dne 29.12.2016) je Javno komunalno podjetje Mežica prevzelo dejavnost oskrbe s pitno vodo v letu 2017. Upravljavec javnih sistemov oskrbe s pitno vodo na območju Občine Mežica je torej Komunala Mežica, tehnično in strokovno pomoč pri zagotavljanju kakovosti pitne vode pa nudi JKP Ravne na Koroškem, ki skladno s Pravilnikom o pitni vodi izvaja nadzor nad izpolnjevanjem zahtev, ki jih mora izpolnjevati pitna voda z namenom varovanja zdravja ljudi.

Na območju Občine Mežica se za 3246 uporabnikov voda dobavlja iz treh sistemov za oskrbo s pitno vodo: VS Šumc, VS Spodnji Breg in VS Zgornji Breg. Voda se uporablja v gospodinjstvene namene, del se je koristi za storitvene in gospodarske dejavnosti. Obračun porabe pitne vode poteka preko glavnih vodomerov, ki so nameščeni za posamezne objekte oz. odjemna mesta.

Skupna letna poraba pitne vode v Občini Mežica je cca 170.000 m³.

Komunala Mežica

V imenu občanov Mežice in v svojem imenu **ISKRENE ČESTITKE VSEM STAROSTNIKOM, NOVOROJENCEM IN NJIHOVIM STARŠEM.**

župan **Dušan Krebel**

Novorojenčki

NANA PETRIČ
ANŽE OGOREVC
OTON ANDREJC
DARIO MALETIČ
DARJAN MALETIČ
KLARA OBREZA
LARA MARINKOVIČ
MATIJA JEROMEL
LIAM KOMAR
LILI ZAPEČNIK
ŽIGA ŠTAVDEKER
ŽAN MANDL

85 let

OLGA AVBERŠEK
ALOJZIJA BRUMEN
JANEZ GERKMAN
IVANA GOMILŠEK
MARIJA GORŠE
ADOLF JOŽEF PRAPER
JOŽEFA ŠTAMPAH
JOŽEF VEHOVEC

90 let in več

ANGELA VELUNŠEK
JOŽEFA GAŠPAR
JAKOB HERMONKO
ANA MAZEJ
ERNESTINA GRABNER
ANTONIJA LAMPREHT
MARIJA SMOLČNIK
MIRKO FORŠTNER
ANGELA ŠTOSIR
ERNEST LOGAR
VINKO URANC
JERA SEIDL
FRANC LORENCI
MARIJA STOPAR
KARL MASTEK

KNJIŽNA DONACIJA

Medgeneracijskemu centru

V začetku marca je v Trubarjevi hiši v Ljubljani potekala zaključna prireditev dobrodelne akcije z naslovom »Podarimo knjige«. Mohorjeva družba v Celovcu je v sodelovanju z Republiko Avstrijo – Uradom zveznega kanclerja slovenskim neprofitnim organizacijam in društvom podarila več kot dva tisoč knjig v vrednosti 50 tisoč evrov. Med prejemniki je tudi Medgeneracijski center Mežica, kateremu so namenili knjižni bon v višini sedem tisoč evrov. Donacijo sta v Ljubljani sprejela župan Dušan Krebel in predsednica Medgeneracijskega centra Simona Rožej. Na prireditvi so bili prisotni tudi drugi pomembni gostje, med njimi avstrijska veleposlanica Sigrid Berka in dekan Mohorjeve družbe v Celovcu Ivan Olip.

Dušan Krebel je v zahvalo za knjižno donacijo veleposlanici Berki in dekanu Olipu podaril knjigo Mežica skozi čas avtorja Marijana Vončine. Zahvalila se je tudi Simona Rožej, ki je dejala: *»V Medgeneracijskem centru se vsak dan trudimo ponuditi čim več vsebin, ki bi združevale mlajše in starejše generacije, in prav gotovo bodo knjige ponujale več možnosti povezovanja.«* Medgeneracijski center aktivno deluje že

več kot leto dni, številne zanimive ustvarjalne, kulturne in družabne aktivnosti pa privabljajo mnogo občanov in tako povezujejo mežiške generacije.

Temeljno poslanstvo Mohorjeve družbe, ki je po prvi svetovni vojni zaradi vročih političnih razmer na avstrijskem Koroškem svoje začasno zatočišče poiskala na Prevaljah in tam ostala do leta 1927, je širjenje in ohranja-

nje slovenskega jezika ter književnosti. Tako je v okviru akcije, ki poteka že od leta 2002, slovenskim nevladnim organizacijam in ustanovam podarila že več kot 50 tisoč izvodov knjig v skupni vrednosti 850 tisoč evrov, del čudovite zgodbe povezovanja s sosednjo Avstrijo ter vzpodbujanja kulture branja in jezika pa je z letošnjim letom postala tudi Mežica.

Jon Petek

SLIKARSKI KROŽEK

v našem Medgeneracijskem centru

V NAŠI LEPI MEŽICI JE V PRETEKLEM LETU PRIČEL DELOVATI MEDGENERACIJSKI CENTER. TO USTANOVO SMO Z ZANIMANJEM SPREJELI, SAJ SE V TEM CENTRU SREČUJE MNOGO LJUDI OB ZELO RAZLIČNIH DEJAVNOSTIH. VSAK LAHKO NAJDE NEKAJ ZA SVOJO DUŠO ALI ZA SEBE. TAKO JE JESENI ZAČELA DELOVATI TUDI SLIKARSKA DELAVNICA, KI JO VODI MAG. STANKO MAKUC.

Prvega srečanja smo se udeležile: Irma, Hana, Meta, Silva, Jožica in Marta. Začeli smo zelo resno, pod vodstvom mentorja, ki je z nami zelo potrpežljiv. Ponudil nam je priložnost, da preizkusimo svoj talent, prebudil je naš interes in veliko voljo do slikanja.

Že kar na začetku smo pričeli slikati z ogljem. Nadaljevali smo z izdelovanjem matric za umetnostno grafiko in uspelo nam je tiskati grafike v različnih barvah. Ob koncu decembra, v predprazničnem času, smo že imeli majhno razstavo grafik v našem centru, izdelane grafike pa smo tudi že lahko uporabili kot voščilnice ob novoletnih praznikih.

Gospod Makuc skrbi tudi za naše izobraževanja: prinesel in razdelil nam je strokovno literaturo, ki si jo izmenjujemo. Predvajal nam je filme o starih znanih umetnikih. Tako smo se seznanili z njihovim načinom dela in ob tem je bilo zelo zanimivo, kako so stari mojstri sami izdelovali barve iz snovi, ki so jih našli v naravi.

Letos januarja smo obiskali Koroško galerijo likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu, kjer smo si ob strokovnem vodenju ogledali razstavo »Vojna« nemškega ekspresionista Otta Dixea. Načrtujemo obisk Moderne galerija in Narodne galerije v Ljubljani, pa tudi obisk

velikega slikarskega muzeja Museum Liaunigg, Neuhaus, v Avstriji.

S temi dogodki se nam odpira okno v svet slikarstva in udeleženke tega krožka smo te priložnosti zelo vesele. Nadaljujemo z učenjem: sedaj že barvamo v beli in črni, do mnogih sivih nians. Potem bomo nadaljevale v barvah po lastni izbiri, ter v tehniki »kolaž«. Naše slike smo razstavili v izložbenem oknu v Medgeneracijskem centru.

Z veseljem se udeležujemo delavnice slikanja, trudimo se, rišemo, barvamo, režemo, lepimo in pri tem – tudi v medsebojnem druženju – izjemno uživamo. Upamo, da nam bo gospod Makuc z velikim potrpljenjem še naprej podarjal svoj čas in svoje znanje in smo za njegovo angažiranje zelo hvaležne.

Marta Pechaček

OŠ MEŽICA (šola in vrtec) je prejela certifikat »Karavanke UNESCO Global Geopark izobraževalni center«

**SMO ENA IZMED PRVIH TREH ŠOL,
POLEG NAS ŠE LAVAMÜND IN ČRNA NA
KOROŠKEM, KI SMO PREJELI CERTIFIKAT
S TAKO ŽLAHTNIM NAZIVOM.**

Morda se komu zdi samoumevno, saj živimo znotraj Geoparka Karavanke, a ni tako. Že vrsto let se trudimo, tako na šoli kot v vrtcu, z izvajanjem geoprogrednih dni in dejavnosti. Skupaj smo pletli zgodbo uspeha, z majhnimi koraki in z vsebinami, ki so nam bile ponujene kot izziv in zdaj jo bomo morali nadaljevati.

Poskrbeli smo za izobraževanje strokovnih delavcev, vključevanje novih idej, povezovanje s posamezniki, društvi in ustanovami v kraju in izven ter predvsem za čezmejno sodelovanje in sodelovanje z Zavodom RS za varstvo narave.

Geopark Karavanke si prizadeva zaščititi, ohraniti in promovirati naravno in kulturno dediščino ter hkrati razvijati turizem in povezanost med državama. In tu nastopimo mi in naši majhni in veliki otroci, ki radi raziskujejo, opazujejo, tipajo, vonjajo, izdelujejo, spoznavajo lokalne ljudi in dediščino, ki nas obkroža, jo znajo ceniti, spoštovati in jo na svoj ter zanimiv način predstaviti drugim.

Zavedamo se odgovornosti, pomena in namena tega certifikata, ki nam je bil predan 22.3.2018 v okviru 41. EGN CC Meetinga evropskih UNESCO

Globalnih Geoparkov v Kulturnem domu Pliberk na javni prireditvi pod naslovom »Odkrijte Evropo«.

Ponosni smo, da smo bili v zgodbi uspeha prepoznani tudi mi kot izobraževalni center. V naših malih in velikih junakih pa bomo še naprej skušali vzbuditi radovednost za navdušenje, doživljanje, razumevanje in spoštovanje narave, geologije in kulture, ki nas obdaja.

Za Osnovno šolo in Vrtec Mežica,
Polonca Bivšek

»Bogi! Štk mali, pa že v vrtcu!«

To zelo pogosto slišiva strokovni delavki, ko se z najmlajšimi otroki iz vrtca potepamo po Mežici. Pa so res »bogi«?

Ko otrok dopolni 11 mesecev, izpolni pogoje za vključitev v vrtec. Nekateri pri tej starosti že veselo korakajo po igralnici, nekateri previdno delajo korake, spet drugi se plazijo, nekateri pa vse te spretnosti pričnejo šele usvajati in zelo hitro premagajo pot do zelene igrače.

Nekaj dni otroci še doživljajo nelagodje ob ločitvi od staršev, zato imamo uvajalno obdobje, katerega cilj je, da otrok sprejme prostor, prijatelje in strokovne delavke. Pomembno je, da imajo starši željo, da se otrok čim prej vključi v zanj neznano okolje in da so pripravljene strokovni delavki »podati roko« na poti uvajanja. Če vsi sledimo istemu cilju, ga bomo zagotovo hitreje, lažje in prijetneje dosegli. Naš cilj pa je **srečen in zadovoljen otrok**.

V tej starosti se otroci šele učijo navezovati stike s prijatelji, zato je pomembno, da

so del skupine. Naučijo se počakati, deliti, biti strpni, sodelovati ... Tako ima vključitev v vrtec pomemben prispevek na poti socializacije otroka.

Zelo hitro se pričnejo samostojno hraniti, piti iz lončkov, premagovati ovire, samostojno hoditi na sprehodu, pomagati pri oblačenju in obuvanju, si umiti roke, v množici copat poiščejo svoje, sodelujejo pri bibrarijah in plesih, neverbalno in verbalno pomagajo pri petju pesmic, uporabljajo enostavne ritmične instrumente, pomagajo pri pospravljanju igrač, usvajajo prve besede ... Kajti strokovni delavki se trudiva, da zagotoviva pogoje za optimalen razvoj vsakega posameznega otroka.

Vsakega uspeha se veselimo skupaj. In zato zelo pogosto ploskamo in vzklikamo BRAVO!

Naše kuharice pripravljajo zdrave in dobre obroke za naše malčke, za vse enako. Prav zato veliko naših malčkov v vrtcu je dosti bolj pestro hrano kot doma. Obogatena je z veliko sadja in zelenjave, ki

je včasih spretno skrita v omakah, kremnih juhah ...

Svoj čar ima tudi počitek na ležalnikih, ob prijetni glasbi in božanju »drugih mam«. Ko se trudne očke zaprejo in sanjajo o vseh lepih trenutkih, ki so jih preživeli v družbi prijateljev in strokovnih delavk.

Zelo pogosto pa nas obiščejo tudi prijatelji iz vrtca ali se na potep po vrtcu podamo sami. Skupaj imamo pevske vaje ali se družimo ob igri. Otroci vzgojiteljice Štefke so za nas pripravili lutkovni abonma, ogledali smo si že štiri predstave in bili nad njimi zelo navdušeni.

Za naše otroke je vsak dan nov dan, čas za novo doživetje, nov izziv, ki jih za njih pripravljata strokovni delavki Romana in Mirica. Ob vsem tem pa ne manjka objemov, božanja, cartlanja, previjanja, brisanja nosov – vsega kar v tem obdobju otrok potrebuje, da je SREČEN IN ZADOVOLJEN. In to srečo in zadovoljstvo dajejo tudi nama!

Romana Šepul

JAGENJČEK SREČKO na obisku v našem vrtcu

Ker sama pogosto zahajam na kmetijo Sabodin nad Prevaljami, sem otrokom v vrtcu pripovedovala o dogodivščinah v tamkajšnjem hlevu, kjer imajo krave, ovce, koze in kobilo. Pokazala sem jim tudi različne fotografije in posnetke s kmetije. Tako so otroci izvedeli imena določenih živali, ki jih bodo na kmetiji obdržali: kozla Ronsona ter koze Lizo, Stanko in Marjetico, pa kobilo Šeko in majhnega »backa« Srečka.

Njegova zgodba pa je nekaj posebnega. Mama ga je po skotitvi zavrgla, ker je bil zadnji izmed treh skotenih mladičev in je bil zelo slaboten.

Zato smo ga na kmetiji Sabodin začeli hraniti in zanj skrbeti domači. Postal je naš ljubljencek in ker se ljudi sploh ne boji, smo ga za eno dopoldne pripeljali v vrtec.

Otroci so bili nad njim zelo navdušeni, lahko so ga božali, opazovali, kako hodi, kako pije po »flaški«, slišali so njegovo oglašanje. Srečko pa je vsakega izmed otrok povohal, si ga ogledoval in raziskoval naše malo vrtčevsko igrišče. Odnegli smo ga tudi v vrtec, da so ga lahko videli najmlajši otroci.

Mojca Šimenc

Knjiga napisana V JEZIKU LJUBEZNI

Družino Žagar prav gotovo poznate. To so Erika, Nesti in Mihela, ki se skoraj vsak dan sprehajajo po Mežici. Veste tudi, da Mihela ni čisto taka kot so ostali otroci – no, njeni vrstniki že zelo dolgo niso več otroci,

Mihela pa bo to za vedno. Zdaj lahko izveste tudi, kako živijo. Mama Erika je namreč napisala toplo in iskreno zgodbo z naslovom LJUBLJENA Mihela, naša drugačna deklica. V njej je popisala bridkosti, predvsem pa lepoto življenja ob otroku s posebnimi potrebami.

Z Eriko sva ob nastajanju knjige prešli na »ti«, zato sva tudi pogovor za Šumc opravili v prijateljskem vzdušju.

Knjiga *Ljubljena – Mihela, naša drugačna deklica* je osebna pripoved, povej, prosim, kaj si zapisala. Kdo te je spodbudil, da si to zgodbo objavila?

Od nekdaj zelo rada berem. Tudi pišem. Že v osnovni šoli sem vse spise pisala 5. Tako pisanje zame predstavlja poseben užitek, ki me osrečuje. Odkar imamo Mihelo, snovi za pisanje nikoli ne zmanjka. Naj bodo to vesele dogodivščine ali pa resni

trenutki, ki zapisani ostanejo za vedno. Tako sem večkrat zapisane spomine objavila, bodisi v našem glasilu Sožitje mežiške doline – Z roko v roki, nekajkrat pa tudi v revijah Zarja in Naša žena. Vedno sem naletela na pozitivne odzive in predloge naj izdam knjigo. Ideja, da napišem knjigo je zorela in dozorela z mislijo, da bi mogoče moje pisanje zanimalo še koga.

V uvodu sem napisala :
»Knjigo posvečam staršem, ki hodijo ali bodo hodili po poti, po kateri mi hodimo že veliko let. Ni lahka, ni ravna. Je strma in včasih tudi zelo ozka. Ni pa neprehodna. Na tej življenjski poti, ki je prav gotovo drugačna, kot so poti drugih družin, brez drugačnih otrok, zmoresš premagati vse vzpone in spuste, ozke ovinke in nevarne prepade samo z resnično ljubeznijo.«

Če odgovorim na vprašanje, kdo me je vzpodbudil k izdaji knjige,

bi bil odgovor: bralci, ki so moje objave brali in so jim bili zapisi všeč, predvsem pa zavest, da naše izkušnje z drugačno deklico lahko koristijo drugim staršem, ki so ali pa bodo preživljali enako življenje.

Preden sem se odločila, da izdam knjigo, se mi še sanjalo ni, kaj vse je treba za njen izid. Kako izdati, preko založnika, do katerega pa težko prideš, če nisi uveljavljen pisatelj, do lektoriranja, oblikovanja in tiskanja, potem pa še registracije knjige, kar pomeni vpis ali CIP pri NUK.

Imela sem srečo, da sem nekega dne na pešngi srečala Jernejo Vertačnik, ki mi je navdušena nad mojo zadnjo objavo obljubila, da bo lektorirala knjigo, če jo bom le napisala. In res, Jerneja mi je pomagala pri vsem, bila je moja mentorica in spodbujevalka. Vesela sem, da sva se tistega poletnega dne v avgustu lansko leto srečali.

Tega srečanja in iz njega razvitega prijateljstva sem vesela tudi jaz.

Knjigo si že dvakrat predstavila širši javnosti. Bi si želela še

večkrat širiti zavest o sprejemanju in ljubezni »v živo«?

Ker sem doma v Mežici, se mi je zdelo, da je najbolj primerno, da svojo knjigo najprej predstavim v Mežici. Tako je prva predstavitev potekala v začetku februarja na prireditvi Večer ob treski, v gostišču Krebs. Bil je pravi zimski večer, narava se je odločila, da nas obdari z velikimi količinami snega. Bilo me je kar malo strah, da bo dvorana zaradi izjemno slabega vremena prazna, a ni bilo tako. Obiskovalci so napolnili dvorano in večer je potekal čudovito. Posebno Mihela se je počutila kot zvezda večera, saj je razumela, da se govori o njej.

Druga predstavitev je bila 8. marca na dan žena v Koroški osrednji knjižnici na Ravnah. Tudi ta večer je bil izjemno lep, gospa Darja Molnar je z uvodnimi in zaključnimi besedami poudarila vsebinsko sovpadajoč dogodek s praznikom žena.

Za obe predstavitvi se iz srca zahvaljujem Jerneji, ki je tankočutno vodila oba večera in mi pomagala pri predstavitvi. Najlepša hvala tudi Petru Peruzzi, ki je bral odlomke iz knjige.

Na obeh večerih so sodelovali tudi pevci pevskega zbora Sožitje – Mlada srca, za kar najlepša hvala njim in dirigentki gospe Cvetki Kramberger.

Seveda sem pripravljena še v bodoče predstaviti knjigo na javnih predstavitvah, če bo to želja bralcev.

Kako so se na knjigo odzvali tvoji najbližji?

Nisem vedela, kaj bodo rekli naši »ta mladi«, sin in njegova družina. Bodo imeli pomisleke? Predvsem sin, ki ga v knjigi večkrat omenjam.

Navsezadnje je to pogled v našo družino, v naše življenje in doživljanje. Pa ni bilo treba skrbeti. Ko je sin prebral knjigo, je rekel, da je ob tem podoživljal svoja otroška leta in mladost, ki je bila pač drugačna, kot je drugod, kjer nimajo otroka s posebnimi potrebami.

Moja druga vnukinja pa je napisala: Berem veliko, v več jezikih, ampak redko pa najdeš knjigo v jeziku ljubezni.

Lepše ne bi mogla povedati, kaj je ob knjigi čutila.

Ljubezen se prav zares čuti iz tvoje pisanja ...

Kaj meniš, da bo ta knjiga dala bralcem? Kaj je izid knjige dal tebi?

Bralec bo ob knjigi spoznal, da v življenju ni vedno vse tako, kot si nekdo zamisli ali želi. Uvidel bo, da je živeti z drugačnim otrokom prav tako lepo, srečno in zanimivo. Z ljubeznijo, prilagajanjem, strpnostjo se da premagati vse težke trenutke, kadar ti nastopijo. Kot je v uvodni besedi h knjigi napisala gospa Anka Pori: »Erikini zapisi sporočajo, da je z drugačnostjo mogoče živeti. Pa ne samo to. Z drugačnostjo je mogoče biti srečen. Mogoče je živeti polno življenje.« Res je!

Sam izid knjige mi je dal spoznanje, da kadar se za nekaj odločiš, naredi to čimprej in brez slepomišenja, brez lažnih besed, kajti verjamem, da samo resnica seže do srca.

V knjigi omenjaš tudi nekatera druga dela, po kakšnih knjigah pa ti najraje posežeš?

V knjigi omenjam nekatere avtorje in njihove knjige, ki so mi pomagali oblikovati kako misel. Knjiga Moja punčka ne bo nikoli odrasla pisateljice Pearl S. Buck mi je v vseh letih bila kot prvo berilo ali kot katekizem, če naj tako rečem. V njej sem našla veliko odgovorov, ki sem jih iskala vse od rojstva naše deklince. Kako je iskala čudeže pri zdravnikih, kako se je odločala kam in kdaj naj da svojo nebogljeno hčerko. In končno, kako se je sprijaznila, da je za hčerko naredila vse in najbolje, ko je našla primeren zavod, kjer bo srečna.

Velik vtis je nam naredila knjiga nemške pisateljice Dorothee Lehmann, mame deklince z downovim sindromom, Dagmar. V njej sem našla enako sporočilo, kot sem ga poznala že od nekdej, namreč da lahko svojo deklince peljem kamorkoli, da ima enake pravice, kot vsako človeško bitje pod soncem.

Potem so tukaj še knjige slovenskih mam, ki imajo tudi otroke s posebnimi potrebami: Pokrij me, mami Vitke Kolar, pa Najtišje ure Nade Polajžer in druge.

Vedno me pritegne tematika o

drugačnosti, tako mi je ostala v trajnem spominu knjiga Čez kitajsko morje avtorja Gaute Heivoll in Hči varuha spominov Kim Edwards.

Z veseljem pa vzamem v roke tudi kriminalke, zadnji dve, ki sem ju prebrala, sta Slavenke Drakulič Obtožena, ki ni ravno kriminalka, in Camille Lackberg Čuvaj svetilnika. Prebrala pa sem tudi vse romane od Ferija Lainščka. Moj okus za branje knjig je vsestranski.

Kaj bi rekla ljudem, ki se srečajo z družino z otrokom s posebnimi potrebami? Se morajo »drugače« obnašati?

Srečanja z ljudmi so različna. Kot smo različni ljudje. Včasih se zgodi, da nekdo, ko nas sreča, ne ve, kako bi ravnal. Mogoče misli, da je potrebno kaj posebnega reči, ali pa iti kar mimo. Pa ni nič drugače kot ob srečanjih z vsakim drugim človekom. Pozdrav, dober dan, ali dobro jutro, Mihela nikoli ne zamudi dati roke v pozdrav, nič posebnega nismo, veseli smo srečanja, razgovora o vremenu ali kaj drugega, prav nič drugače se ni potrebno obnašati.

Zaupaj nam, prosim, svojo misel o ljubezni in sprejemanju.

Ni fraza, da ljubezen vse preмага. Resnica je. Ljubezen je pogoj za srečno življenje. Če sam v sebi nisi srečen, ne moreš dajati ljubezni. Ne moreš premagati ovir, ki ti jih nameni

življenje na tvoji poti. Naj bo ta pot še tako ozka in prepadna, z ljubeznijo je prehodna. Ker vedno velja, da kadar nekaj ne moreš spremeniti, sprejmi to kot dar za vedno.

Hvala lepa za tvoje odgovore in predvsem velik hvala za učno

uro, ki nam jo daješ s svojo širino in sposobnostjo premagovanja ovir z ljubeznijo.

Bralcem pa seveda namig, kaj naslednjič vzeti s knjižne police – LJUBLJENA Mihela, naša drugačna deklica.

Jerneja Vertačnik

Kulturno društvo literatov Mežiške doline šteje 48 članov in 20 let delovanja. V tem času je bilo izdanih sedem literarnih zbornikov, kar enaindvajsetim članom pa je društvo tako finančno kot moralno pomagalo pri izdaji knjige.

Za literati je zelo uspešno leto

Konec leta je čas, ko se vsi ozremo nazaj – tudi mi smo se – in z zadovoljstvom ugotovljamo, da so naši napor obrodili veliko lepih, sočnih sadov. Uspešni smo bili med slovenskimi literati in tudi preko meje.

Poleg tega, da smo že od spomladi pripravljali gradivo za sedmi literarni zbornik, ki je ob dvajsetletnici delovanja izšel v januarju 2018, smo bili pridni in naj vam osvetlim nekaj naših uspehov:

- Dva naša člana sta izdala svoji prvi knjigi. Ivan Penec nas je ob praznovanju svojih sedmih križev razveselil s pesniško zbirko Najina pot. Večino svojih pesmi je uglasbil in jih predstavil v izvedbi etno skupine Rute, ki jo tudi vodi. Jože Prednik je dolga leta shranjeval svoje pesmi o lepoti Koroške, jeklarstvu in ljubezni do vnukov. Letos se je ojunčil in prelepa knjižica Dediji živijo se pridno bere.

- Na povabilo JSKD RS smo sodelovali na razpisih V zavetju besede 2017 in Mentorjev feferon. Na prvem razpisu sta dve naši članici

Martina Podričnik in Lidija Polak na regijskem izboru, ki je bil tokrat na Ravnah, priplavali med pet najboljših. Na Mentorjevem feferonu smo Korošice pokazale svojo jezičnost in kritičnost, saj smo se kar tri: Lidija Polak, Ivana Čreslovnik in Irena Pajnik, uvrstile med deset najboljših v državi.

- Naš Andrej Brumen je na razpisu literarnega natečaja META FORA 2, ki ga je za pisce aforizmov organiziral JSKD RS, v konkurenci aforistov iz Slovenije, Črne Gore in Srbije, osvojil odlično drugo mesto.
- V septembru smo šli na ekskurzijo v Sveto Trojico v Slovenskih goricah, kjer je potekal celodnevni lep kulturni program ob zaključku literarnega natečaja Martin Krpan 21. stoletja z imenom Zlet literarnih zavetnikov. Na tem natečaju nas je večina sodelovala s prispevki in naša Marta Merkač je prejela posebno nagrado strokovne žirije.
- V poletnih mesecih smo se izobraževali. Radijska napovedovalka in poznavalka le-

pega branja in izgovorjave besed, Natalija Križaj, je z nami potrpežljivo delala in nas brusila za bodoče lepše nastope. Bilo je res prijetno, poučno, potrebno in vsi, ki smo se delavnic udeležili, smo veliko pridobili.

- Oktobra so v Pliberku slavnostno razglasili rezultate dvojezičnega literarnega natečaja

Koroška v besedi. Na naše pozitivno presenečenje in zadovoljstvo sta kar dva naša pomahala z vrha. Martina Podričnik je v konkurenci proze osvojila prvo mesto, Štefan Šumah pa je bil med pisci poezije uvrščen med prve tri najboljše.

- V Črni so letos našo članico Marto Repanšek, tudi zaradi zapisovanja folklornega izročila, imenovali za častno občanko občine Črna, na kar smo vsi ponosni in tudi nam tako priznanje pomeni vzpodbudo za pisanje.

A vse naštetu še zdaleč ni vse, kjer sodelujemo, saj kot pove že naše ime, smo literati Mežiške doline, zato se vključujemo v mnoge dogodke po vsej dolini, ob prostem času pa pletemo besede v večno obstoječe jopice.

**predsednica KD literatov
Mežiške doline**

LJUBLJENA

Mihela, naša drugačna deklica

»Mihela ne zmore nekih velikih dejanj. Njena motnja ali prizadetost ji onemogočata, da bi se lahko pogovarjala, da bi se lahko naučila brati, pisati, hoditi sama v kraju in še veliko drugih stvari, ki se zdijo samoumevne. V večini ji je treba pomagati, včasih je potrebno večkrat izgovoriti kako besedo, da jo razume. Ko jo opazujem skozi leta njenega življenja, pa se mi zdi, da je vedno bolj pametna, iznajdljiva, umirjena. Tako mi vsaka še tako majhna naloga, ki jo izpolni, veliko pomeni ... Male stvari, ki so za nekoga samoumevne, ne vredne omembe, so za mene in Mihelo velike. Pomenijo, da nekaj zmore, da razmišlja, da se trudi.«

(Erika Žagar, odlomek iz knjige LJUBLJENA Mihela, naša drugačna deklica)

Na zasneženo svečnico smo se v dvorani Gostilne Krebs zbrali številni prijatelji literature in gospe Erike Žagar ter njene družine. Predstavili smo namreč novo knjigo, napisano s srcem. Na prvem letošnjem Večeru ob treski je javnosti predstavila svojo knjigo *LJUBLJENA Mihela, naša drugačna deklica* gospa Erika Žagar (ki je sicer tudi ena od ustanovnih članic DLG Treska Mežica). Zgodbo o hčerki Miheli, deklici s posebnimi

potrebami, ki bo vedno otrok, čeprav se bliža abrahamu, je Erika predstavila v pogovoru z Jernejo Vertačnik, ki je tudi sicer sodelovala pri nastajanju in izidu knjige. Odlomke iz knjige je prebiral Peter Peruzzi, ki je tudi pripravil računalniško predstavitev Mihelinih fotografij skozi čas. Prireditev so glasbeno obogatili pevke in pevci zbora Mlada srca društva Sožitje Mežiške doline.

Spremno besedo knjigi sta napisali Danica Ozimic in Anka Pori, ki je med drugim zapisala: »Toplo priporočam v branje vsem. Ne samo staršem otrok z motnjo v duševnem razvoju. Zanje naj bi bilo to obvezno branje. Erikini zapisi sporočajo, da je z drugačnostjo mogoče živeti. Pa ne samo to. Z drugačnostjo je mogoče biti srečen. Mogoče je živeti polno življenje. Želim, da bi bili

Erikini iskreni zapisi o Miheli navdih bralcem v iskanju njihove polnosti življenja.«

Knjiga je izšla v 300 izvodih v samozaložbi, na voljo pa je pri avtorici.

Za pomoč pri predstavitvi se zahvaljujemo Gostilni Krebs, Občini Mežica in podjetju Elstik d.o.o..

Ajda Vasle

Mihela Žagar, Erika Žagar, Jerneja Vertačnik, Peter Peruzzi

PZ Mlada srca društva Sožitje Mežiške doline

13. JAVNO BRANJE POEZIJE TRESKI

»Poezija je zvok poletja, ko pada dež, in ljudi, ki se smejejo za zaprtimi oknicami nekje na ozki ulici«. *Lawrence Ferlinghetti, Kaj je poezija?*

Leto za letom se ob treski srečujemo na javnem branju poezije okoli 21.marca, svetovnega dneva poezije. Letos smo malce pohiteli in se zbrali že 16. sušca v Gostilni Krebs. Vsako leto je malo drugače – in vsako leto je precej podobno. Beremo,

kar radi beremo. Beremo, kar nam/vam je dano napisati. In vselej so v nastope vtakane naše sanje in idealizem. In seveda veliko poguma. Poezija je zelo intimna stvar. Kot bi kdo lahko pogledal naravnost v mojo glavo in srce ter tam brskal po skritih koticah.

Ni mačji kašelj stopiti pred (no, včasih tudi majhno) množico ljudi in izpovedati svoja najgloblja čustva in misli, ubesedene v pesmi. Zato čestitke vsem, ki so letos zbrali korajžo! To so bili Peter Peruzzi, Terezija Homer, Hilda Maklin, Ivanka Komprij, Erika Žagar, Mojca

Utrinek z dogajanja (foto: Ajda Vasle)

Milena Grauf (foto: Ajda Vasle)

Utrinek z dogajanja (foto: Ajda Vasle)

Helena Ladinik (foto: Ajda Vasle)

Oderlap, Tilka Dorič, Draga Simetinger, Milena Grauf, Jožica Kotnik, Klavdija Freidl, Anči Perklič, Majda Pajer in Ajda Vasle. Že trinajstič so nas s pesmijo razveseljevale pevke PS Gorna pri Društvu upokojencev Mežica, prvič pa se je na Večeru ob treski predstavila mlada obetavna citrarka

Helena Ladinik, o kateri bomo zagotovo še slišali. Hvala vsem za sodelovanje in se priporočamo tudi za naslednje leto! Že drugič smo letos med vsemi prisotnimi ljubitelji in ljubiteljicami poezije izžreballi dobitnico knjižne nagrade. Zbirko poezije Ivana Minattija je letos prejela gospa Marija Mauko.

Hvala pa tudi prijateljem, ki so DLG Treska Mežica omogočili izvesti ta večer: Občini Mežica, Gostilni Krebs, podjetju Elstik in Dorici Vasle.

Se vidimo naslednje leto ob pogači, čaju in poeziji!

Ajda Vasle

Publika in sodelujoči (foto: Ajda Vasle)

Predstavitev mreže energetskega svetovanja ENSVET

Mrežo ENSVET organizira Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad, skupaj z zainteresiranimi lokalnimi skupnostmi – občinami. Eko sklad je hkrati tudi koordinator mreže ter vodi delovanje občinskih svetovalnih pisarn mreže in vanjo vključenih energetske svetovalcev. Glavni namen delovanja Eko sklada je spodbujanje okoljskih naložb in izvajanje okoljske politike, ki jo določajo pristojna ministrstva.

Ključni finančni mehanizmi za spodbujanje naložb so:

- ugodna posojila,
- subvencije (nepovratne finančne spodbude in pomoči),
- dejavnosti ozaveščanja javnosti,
- brezplačna energetska svetovanja za občane ENSVET.

V mreži ENSVET delujemo neodvisni energetske svetovalci, ki nudimo strokovna, neodvisna in brezplačna svetovanja na temo učinkovite rabe energije (URE) in obnovljivih virov energije (OVE) ter podajamo informacij-

ske izobraževalne in ozaveščevalne aktivnosti. Pomagajo pri izboru, načrtovanju in uresničevanju investicijskih ukrepov učinkovite rabe energije in rabe obnovljivih virov v stanovanjskih stavbah. Svetovanje povečuje energetske ozaveščenosti občanov, njihovo odločanje za prihranke energije in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov. S tem olajšuje uresničevanje nekaterih ukrepov in programov energetske politike.

Pri energetske svetovalcu lahko dobite informacije o naslednjih temah:

- energetska sanacija stavb ali energetska zasnova novogradenj,
- toplotna zaščita ovoja stavb (fasada, streha, tla),
- izbira ustreznih oken in zasteklitve,
- izbira ogrevalnega sistema in naprav,
- izbira sistema za prezračevanje stavbe ali sistema za hlajenje,
- regulacija ogrevalnih naprav,

- uporaba obnovljivih virov energije pri oskrbi stavbe z energijo,
- samooskrba in pridobivanje električne energije s pomočjo sonca, vode ali vetra,
- električna vozila,
- izbira ustreznega energenta glede na danosti lokacije in značilnosti stavbe,
- zmanjšanje porabe goriva in/ali elektrike,
- uporaba varčnih gospodinjskih aparatov,
- priprava tople sanitarne vode,
- sanacija vlažnih zidov in odprava plesni,
- možnosti pridobitve nepovratnih sredstev in kreditov Eko sklada,
- itd..

Pot do energetskega svetovalca je zelo preprosta. Ko se odločite za obisk v energetske svetovalni pisarni, pokličite po telefonu in se prijavite na razgovor. Po opravljenem razgovoru boste po pošti dobili poročilo s povzetkom razgovora z vsemi pomembnejšimi podatki.

Energetska svetovalna pisarna Ravne na Koroškem

Lokacija: Upravna enota Ravne na Koroškem, Čečovje 12 a

Uradne ure: sreda 15:00 – 17:00 oz. po dogovoru ob predhodni najavi

Telefon: Občina Ravne 02/82-16-018, Danilo Pušnik 031/680-541, Janko Firšt 040/435-783

Več o sami mreži si lahko preberete na spletni strani Eko sklada oz. na naslednji povezavi: <https://www.ekosklad.si/fizicne-osebe/en-svet>

NEKOČ

DANES

BOŽIČNO NOVOLETNI DIREDNAJ 1997-----2017

Ker nas je par članic malo radovednih in vedno iščemo kaj zanimivega, sva se s članico Evo najavili na obisk k nekaterim članicam pevske skupine Gorna, ki so nam povedale zelo lepo zgodbo iz takratnih časov in nastanka Božično novoletnega direndaja, saj nisva vedeli, kako je sploh nastal. Ob poslušanju zgodbe sem dobila »kurjo kožo« in solzne oči, mislim pa da so se tudi članice ob pripovedovanju spomnile veliko dogodkov, zaradi katerih so bile ganjene. Ne morem napisati vseh podrobnosti, ker bi lahko napisala kratko knjigo, bi pa rada kratko zgodbico delila z vsemi občani.

V letu 1996 so se pod okriljem združenja Lučka organizirale skupine za samopomoč. 12 takrat upokojenih gospa je ustanovilo svojo skupino z dvanajstimi članicami pod imenom.

Njihov namen je bil, da se družijo, si pomagajo, sodelujejo, skratka, da se imajo lepo. Med njimi je bila znana koroška citrarka ga. Mari Dretnik, ki je bila vzrok, da je skupina začela prepevati.

S prenehanjem delovanja zveze Prijateljev mladine, so se gospe odločile za povezovanje z mladimi in tako ta povezava traja še danes.

Društvo upokojencev in občina sta dejavnost skupine podprla in nastala je prva prireditev decembra leta 1997 z naslovom »PRAZNIČNI

VEČER«, ki se je odvijala v takratnem hotelu Peca.

Prireditev Praznični večer je zajemala veliko lepih pesmi, vedrine. Sodelovali so: šola, vrtec, zbor Strune iz pod Pece z gospo Dretnik, ansambel Čepin ter dobri stari Dedek Mraz.

Leta 1998 pa so prireditev preimenoval v Božično novoletni direndaj, na katerem so pekli kekse, imeli frizerski salon, ustvarjalne delavnice, srečelov ter nastop otrok.

To tradicijo je skupina leta 2003 predala takrat ustanovljenemu Izobraževalnemu kulturnemu društvu Perkmandelci Mežica, ki je bilo najbolj sveže društvo mladih, za katere so gospe vedele, čutile, da bodo nosili tradicijo naprej in da se bodo trudili po svojih najboljših močeh, da bo prireditev živela dalje.

Društvo Gorna je z nami sodelovala vse do leta 2014, saj so gospe na direndaju poskrbele, da je cela športna dvorana dišala po piškotih, katerih recept je bil priskrbljen z njihove strani in kateri se uporablja še danes. Brez pekarnice Miš maš direndaj ne bi bil to, kar je.

In res je, decembra 2017 smo praznovali že 20. Božično novoletni direndaj, ki je bil za nas velik uspeh, dokaz da delamo dobro, saj je prireditev obiskalo ogromno ljudi, tudi iz drugih občin, ki so bili navdušeni nad dogajanjem. Otrokom smo pripravili veliko presenečenj, saj smo poleg tradicionalnih delavnic

pekarnice Miš maš, ustvarjanja, lepotilnega salona, poslikave obraza, otrokom omogočili tudi tetovažo z airbrushom ter v sodelovanju z osnovno šolo pripravili zdrave napitke s sadjem in zelenjavo.

Zelo smo ponosni, da smo lahko del nečesa tako pristnega in čudovitega, najbolj pa smo hvaležni, da so te gospe verjele v nas in nas pri tem zelo podpirale. Mislim, da je lahko vsak občan ponosen in vesel, da imamo v Mežici takšno prireditev, ki ne dosega samo občanov Mežice, temveč tudi ljudi izven občine in celo izven Mežiške doline. Vsako leto prireditev obišče več ljudi, ki so nad dogajanjem in izgledom same prireditve zelo navdušeni.

Seveda se moramo za to zahvaliti veliko ljudem, podjetjem, občini ..., ki nam stojijo ob strani, nas finančno podpirajo, da lahko otrokom pričaramo božično vzdušje, ki ga marsikateri otrok, družina v teh dneh nujno potrebuje. Je dan, ki ga izkoristimo za druženje in zabavo.

Gospe so svojo zgodbo zaključile »Če ne boste ubogali in peljali tradicije naprej, vas bomo za ušesa.«

»Utrujenost in slaba volja izgine ta tisti dan, ko se prireditev začne, saj ko vidiš veselje otrok in pozitivno reakcijo odraslih, je naš trud poplačan«, takšen pa je naš konec.

Najstarejše članice skupine Gorna in članica IKDM Perkmandelci **Samanta Kovač**

PRAZNIK ŽENSK IN MATER

Za 20. marec 2018 je Upravni odbor Društva upokojencev Mežica določil, da povabimo žene in matere na tradicionalno druženje, ki poteka že nekaj let. V gostišču Krebs smo se zbrale ob 17 uri. Za ta namen smo pripravili kulturni program, kjer je sodelovala pevska skupin Gorna, MPZ Viharniki, dve članici literatov DU Mežica, Jožica Kotnik in Tilka Dorič, Jože Ulcej in moja malenkost.

Vse prisotne je najprej pozdravila Draga Simetinger, predsednica za kulturo pri DU, in povedala nekaj uvodnih besed o pomenu tega praznika, nato je besedo predala predsedniku DU Mežica Jožefu Libniku, ki je izrazil zadovoljstvo ob prisotnih članicah našega društva, jim zaželel vse lepo ob prazniku, mnogo zdravja še naprej, pohvalil pa je tudi, da se uspešno vključujejo v vse dejavnosti v društvu. Med nami je bil tudi mladi harmonikar Aljaž Reiter, ki smo ga prvič slišali in, kot je dejala Draga Simetinger, ki je povezovala program, je tudi dobitnik zlatega priznanja, seveda v svoji kategoriji. Vse čestitke mlademu talentu in veliko glasbenih uspehov mu želimo še naprej.

MPZ Viharniki so sodelovali s svojimi pesmimi, prav tako pevska skupina Gorna pod vodstvom pevovodkinje Klavdije Freidl.

Jože Ulcej je prebral dve pesmi na temo mater, članici literatov Tilka Dorič in Jožica Kotnik pa sta prebrali dve svoji lastni pesmi.

Kasneje se nam je pridružil še župan občine Mežica Dušan

Krebl, ki je pozdravil vse prisotne žene in matere ter jim čestital ob prazniku.

Sama sem v svojem prispevku orisala zgodovino nastanka praznika ženà in mater, ki so se morale za svoje pravice in svobodo boriti v vseh sferah svojega življenja: »Zakaj smo se danes pravzaprav zbrale? In kdo sploh smo me? Toliko se razpravlja o enakopravnosti žensk z moškim na vseh področjih našega življenja. Sicer enakopravne ne bomo nikoli tako, kot bi si želele, pa vendar se bomo trudile še naprej. Ali smo sploh približek tistim, ki so se pred nami borile za pravice vseh žensk, ali pa samo zamahnemo z roko in rečemo »Bo pa že«? Mislim, da temu ni tako in dokazale smo, da nam za naše življenje sedaj in v prihodnosti ni vseeno. Da imamo svoje življenje, svoje pravice, predvsem pa svobodo, se lahko zahvalimo nemški feminiski in socialistki Klari Zetkin. Rojena je bila leta 1857. Za enakopravnost žensk se je začela bojevati leta 1889. Prvi Dan žena (takrat še ni bil mednarodni), so praznovali v Ameriki 28. februarja leta 1909, ko ga je razglasila socialistična stranka Amerike. Prvič so

mednarodni praznik praznovali leta 1911 v Avstriji, Nemčiji, Švici in na Danskem. Takrat je za praznik vseh žensk veljal še 19. marec. Ameriške feministke so 8. marca 1910 prvič manifestirale za žensko enakopravnost. V spomin na te demonstracije je političarka Klara Zetkin še istega leta, na drugi konferenci v Kobenhavnu, predlagala ta dan za mednarodni praznik žensk. Mednarodni dan žena se 8. marca praznuje od leta 1917. Ne bi bilo pošteno, če ne bi omenili dogodka in spomina na 140 žensk, ki so umrle v požaru v New Yorški tovarni Triangle, leta 1911.

8. marec so pozneje izbrali zato, ker so v New Yorku na ta dan leta 1857 ženske zaposlene v tekstilni industriji prvič stavkale. Leta 1908 je več kot 15.000 žensk protestiralo v New Yorku, saj so želele višjo plačo in volilno pravico. 8. marca 1913 leta so imele ženske po Evropi mirovne shode.

Tudi v Rusiji se je 8. marca dogajal ženski protest. Bil je posledica v vojni umrlih vojakov, ženske pa so bile tudi takrat vztrajne in so dosegle odstop carja in volilno pravico

za ženske. Mednarodni praznik žensk praznujemo v več kot sto državah po svetu. Tudi v Sloveniji so potekali boji za enakopravnost žensk. Že leta 1897 je začel izhajati ženski časopis »Slovenka«, prvo žensko društvo pa je bilo ustanovljeno leto pozneje. Pomembna letnica v boju za enakopravnost je 1906, ko je Marija Urbas kot prva Slovenka na graški fakulteti doktorirala iz filozofije. Ženske so se že močno približale enakopravnosti s tem, ko je bila leta 1945 uzakonjena splošna volilna pravica.

Leta 1974 smo v ustavo SFRJ dodali določilo, da ima vsaka ženska svobodo pri odločanju o rojstvu otrok, tri leta pozneje pa je bila uzakonjena še pravica vsake ženske do umetne prekinitve nosečnosti iz drugih, ne le zdravstvenih razlogov. In tako je še danes. Leta 1989 je začel delovati prvi telefon v sili za pomoč ženskam in otrokom, ki so postali žrtve nasilja. Če že omenjamo mednarodni praznik žena, bi pilo prav, da je poudarek na ženskah, saj so se zanj borile poročene, mlade dekline, starejše ženske in mnoge druge. Ženske so do današnjega obdobja bile boj za svoje pravice postopoma in ne z velikimi akcijami, s trdom, delom, dokazovanjem, predvsem pa z izobraževanjem. V zdajšnjem času je izmed vseh diplomantov na fakultetah več kot 60 odstotkov žensk. Tudi rojstvo prvega otroka doživljamo ženske vedno kasneje, deloma zaradi izobraževanja, deloma tudi zaradi kariere. Nekoč izrazito moški poklici so ženskam vedno bližje. Žal pa je vedno več primerov mobinga na delovnem mestu, da ne omenjamo spolnih napadov, ki jih izvajajo

nadrejeni nad ženskami. Tudi politično so ženske vse bolj osveščene, na vodstvenih položajih je vedno več sposobnih žensk. Še vedno pa ni prav, da ženske za enako opravljeno delo, prejemajo manjšo plačo od moških.

Po raznih medijih lahko spremljamo življenje žensk v nerazvitih državah. Šele pred kratkim so v eni izmed arabskih držav po dveh desetletjih končno dovolili ženskam opravljati vozniški izpit. To je bilo sedaj tabu.

Veliko zatiranja žensk pa izhaja predvsem iz različnih ver. V nekaterih državah so ženske samo objekt za poslušnost možu, rojevanje otrok in predvsem so njihova lastnina.

Zbrale smo se tudi zato, da se spomnimo na materinski dan, ki ga praznujemo 25. marca. Le-ta izhaja iz krščanskega praznika Gospodovega označenja. Praznik vleče korenine iz ameriškega ženskega socialnega gibanja. Zasluge za to, da sploh praznujemo materinski dan, ima Američanka, socialna aktivistka, Ana Marija Jarvis, ki je 12.5. 1907 priredila srečanje v spomin na svojo mamo. Simbol tega praznika so beli nageljni. 8. maja 1944 leta pa je ameriški kongres uradno potrdil Materinski dan.

Strokovnjakinja za partnerske odnose Melita Kuhar Pučko je nedavno nanizala nekaj resnic o materah in ženah. Po njenem le-te vzdržujejo tihožitje med različnimi vlogami, ostati ženske, partnerice ter tudi hčerke svojim staršem. »Dobra mama je tista, ki zna poskrbeti zase, saj šele, ko se sama počuti dobro, se lahko

kakovostno razdaja otrokom in partnerju.«

Še nekaj statistike. V Sloveniji je nekaj več kot 600.000 mater. V letu 2013 so bile matere pri nas ob rojstvu prvega otroka stare povprečno 29 let. V tem letu se je rodilo več kot 21.000 otrok, pri čemer je polovica mater rodila prvič, več kot tretjina pa drugič. Med ženskami starimi nad 15 let je v letu 2012 imelo tercialno izobrazbo 21,2 odstotka. V tem letu je bilo delovno aktivnih 414 tisoč žensk, to je manj kot 46 odstotkov vseh delovno aktivnih prebivalcev. Kar 13,8 odstotka žensk je bilo v delovnem razmerju za določen čas. Kaj pa upokojene žene in matere? Da se je žena oz. mati uspela po določenih letih upokojiti, ni zaslužen noben moški, temveč se je morala vsaka posebej zelo potruditi, da je s trdim delom doma in v službi, zmogla nositi vsa bremena življenja. Srečne smo lahko tiste, ki nam je uspelo, žal ne vsem.

Mednarodni dan žena in materinski dan je praznovanje ekonomske, politične in socialne enakopravnosti in tudi pomembnih dosežkov tako žensk kot mater. Prav je, da se moški spomnite na ta dan svojih bližnjih, vendar ne smete pozabiti, da tistim, ki jih imate radi, izkazujete ljubezen in spoštovanje vsak dan. Me pa moramo vedeti le eno: če se bomo same imele rade in se spoštovale, nas bodo imeli radi in nas bodo spoštovali tudi moški.

Rožice v vazi so lepe tudi kakšen drugi dan!

Rozalija Libnik, DU Mežica

O Prešernu malo drugače – APOKRIFNI PREŠEREN

Glede na to, da že nekaj časa deluje Medgeneracijski center, smo bili enotni, da ta dogodek predstavimo našim članom in občanom Mežice prav v njem. Prejšnja leta smo te in razne druge dogodke organizirali v prostorih društva, kjer pa zaradi prostorske stiske niso Prišli prav o izraza.

Kulturni program smo pripravili 8. februarja 2018 ob 17. uri nekateri člani Upravnega od-

Na 1. redni seji Upravnega odbora našega društva v januarju letos smo se odločili, da tudi tokrat organiziramo kulturni program v spomina na Franceta Prešerna.

bora in tudi drugi, ki nam pomagajo soustvarjati dogodke. Zdravljico je zapel MPZ Viharniki, nato pa je navzoče pozdravila predsednica za kulturo pri DU Draga Simetinger in predstavila program in sodelujoče. Prisotne je nagovoril župan občine Mežica Dušan Krebel, ki je pohvalil naše društvo, saj smo v občini edini, ki prirejamo to prireditev. Izrazil je tudi zadovoljstvo ob velikem obisku. Poleg pevske skupine Gorna in MPZ Viharniki sta sodelovali tudi članici literatov pri DU, Jožica Kotnik in Tilka Dorič, obe s svojimi pesmimi. Prvič je sodeloval Jože Ulcej, ki je prebral Prešernovo Zdravljico. Že nekaj časa z nami sodeluje harmonikarski fenomen Florjan Ledinek, ki je spet bogatejši za še eno zlato priznanje iz Begunj.

Sama sem nanizala nekaj o drugačnem Prešernu, takem, kot ga še nismo poznali. V zapuščini prešernoslovca Franca Levca se nahaja pismo, ki ga je leta 1883 iz Gradca pisal prešernoslovski kolega Luka Pintar. V njem Levcu poroča o čistih pogovorih študentske družbe o Prešernovem »apokrifnem slovstvu, ne v navadnem pomenu besed, nego le, ker se ne da objaviti in mora ostati prepuščeno ustnej tradiciji.«

Pa pogledjmo kaj pomeni beseda »apokrif«:

V Kerbinčevem slovarju tujk pomeni apokrif »skrit, skriven nepristen, nepravi, podtaknjen, dvomljiv, sumljiv«. Prešernovo avtorstvo ostaja vprašljivo zaradi številnih namernih ali nenamernih potvorb. Zavest, da je Prešeren pisal tudi radožive in dvomljive verze, odpira možnost za alternativno branje nekaterih njegovih znanih besedil, kot npr.: »Sme nekaj nas, ker smo Prešernove, biti prešernih?« Pesem kaže dovolj, kako je naš oče krotek, kar se kaže v pričujoči poeziji v zabavljivih zapisih.

Prešernove apokrifne se da razdeliti v naslednje skupine:

- priložnostni in kosmati verzi,
- nagrobni verzi in drugi napisi,
- posvetila v knjigah,
- nerimane izjave,
- anekdote,
- kanonizirana besedila (slovesna posvetitev).

Prešernovega apokrifnega besedila ni veliko, ker je za pesnikom zaradi požiga zapuščine ostalo le malo rokopisa. Nespodobni verzi so v svetu običajen spremljevalec. Za tovrstno Prešernovo dejavnost je kriva njegova seksualnost in praksa gostilniškega posedanja, kjer sta cveteli »kosmata šala in

kvanta« in postali njegova vsakdanja navada. Kljub izrazito spolni naravi se je Prešeren le počasi seznanjal s spolnostjo. Domena nekega biografa, ki je poznal zadeve, priča, da je Prešeren tudi na Dunaju in še prvih deset let po vrnitvi domov, res spolno vzdržno živel, torej tja do 39 leta, ko je z njim zanosila Ana Jelovškova. Da čisto brez spolnih izkušenj le ni bil, govori namigovanje, da mu »mladenišva« ni vzela ona. Ko se je vrnil z Dunaja, je mladostno poezijo sam požgal. V spominu sta se ohranili le dve pesmici.

Prva naj bi nastala kot odgovor na vprašanje sestre Jere, kaj dela na Dunaju, ko nič ne piše domov:

*Se z bukvam usajam
pa belim glavo.
Pa zijala prodajam
pa gledam tako.
Do sedmih ležim.
Še komaj se zganem
se s fant pokosim.
Kaj drugi počnejo
jaz tud' to storim,
če v vodo poskočijo
jaz tudi za njim.*

Iz študentskega časa so tudi verzi, položeni v usta materi sošolca, ki je silila sina v lemenat:

*Če si mislil, vlačugar,
vlačit' se tako,
te treba v Ljubljani
nikol' ni bilo,
ti lahko dobil bi
konto doma,
da bi kozje molitve
učila te b'la.*

Znano je, da so njegovi verzi nastajali v različnih obdobjih in ob različnih dogodkih. Vsi njegovi prijatelji, ki so se z

njim družili ob gostilniškem šanku ali kje drugje, so ga spodbujali, naj kaj napiše, da se bo vedelo, komu kaj gre. Rad se je pošalil na račun birokracije, starih devic, domišljavih koket, napihnjenih krasotic in, kajpak, tudi Primičeve Julije. Na majhnih lističih, ki jih je vedno nosil v žepu, je kdaj pa kdaj ošvrknil tudi njo, a vselej tako, da ni mogla biti preveč huda. Očital ji je gizdavost, trdosrčnost, pa tudi neusmiljenost. Piknil pa je tudi njene teknice, ki so slovele, da so lepše od nje. Tako je našteval napake, ki niso bile dosti znane, ali pa jih človek sploh ni opazil, npr. grdo hojo, prevelika usta, škrbaste zobe, ploščate prsi, neplačano obleko, kupljene lase.

Negotovi in neprepričljivi sta naslednji dve kitici, ki ju je leta 1871 objavil urednik časopisa »Primorec«:

*Slovenska dekleta
so linbarjev cvet,
so tenke ko jelke,
njih usta ko med.
Pa lepše od tebe
je videl ne bom
ak' hodim po svetu
al' ostanem pri dom.*

Cela serija apokrifnih Prešernovih gre na račun ženskega redovništva. Prešeren naj bi jo s kredo napisal na vrata Uršolinskega samostana, ko je šel mimo ob pozni uri.

*Do zdej ste bile še device,
do zdej še niste dale,
do zdej ste jo imele,
zato le, da ste scale.*

Apokrifnega je največ iz zadnjega Prešernovega obdobja v Kranju. Zlagati

je mogel samo drobne domiselne erotične in satirične vsebine. Imel je navado, da je vse pesmi pisal na majhne lističe, ki jih je spravljaj v poseben predal, za katerega ključ je nosil vedno s seboj. Sorodnikom s teh lističev ni dovolil brati, češ, da je tisto le za pijance.

Da je bil zelo neredoljuben, je pisal tudi Anton Slodnjak, ki pravi, da je svoje listke metal v predale in takih listov je bilo strašansko veliko. Na njih je bilo zloženih mnogo zabavljic – slanih in polnih ognja. Pisal je tudi vsak večer doma, zlasti, če je bil nekoliko okajen.

Ob kulturnem prazniku se vedno spominimo poezije Franceta Prešerna. A le redki vedo, da je naš največji pesnik pisal tudi drugačno poezijo, ki so ji čistuni v 19. stoletju rekli »svinjepisje«.

Njegova erotična poezija se je večinoma širila od ust do ust, le nekaj, kar je je bilo napisane, so po njegovi smrti čistuni uničili.

Kaj dodati na koncu? O Francetu Prešernu je bilo prelitega že toliko črnila, pa vendar se o njem najde še veliko neznane-ga in presenetljivega.

Bil je velikan svojega časa, pa tudi brez napak ni bil. Eno je gotovo. Bil je vedno prešerne volje, nasmejan, pa tudi otročje navihan.

Zato se »vižajmo« po njem, bodimo tudi mi prešerni, nasmejani ter dobre volje in gremo z optimizmom dogodivščinam in življenju naproti.

Rozalija Libnik, DU Mežica

30. zimski pohod na Peco

Jubilejna razglednica (foto: Uroš Podovšovnik)

Planinsko društvo Mežica je 17.2.2018 organiziralo že trideseti, jubilejni, zimski pohod na Peco. V dveh dneh je kočo obiskalo okoli 400 planincev iz Slovenije, Avstrije, z Madžarske in Hrvaške. Pohod je že od svojega začetka leta 1988 prostega značaja, kar pomeni, da se planinci na določen dan na Peco podajajo v manjših ali večjih skupinah, samostojno ali v spremstvu lastnih vodnikov. Tistim, ki svojega vodnika nimajo, pa si vseeno želijo spremstvo, vodnika po predhodnem dogovoru priskrbi planinsko društvo.

Udeleženci pohoda, ki so se registrirali v Domu na Peci in so imeli na dan pohoda opravljenih deset pohodov, so prejeli zlato priponko, za sedem srebrno in za štiri bronasto priponko kralja Matjaža. Za opravljeni

petindvajseti pohod smo pohodniku podelil kipec Kralja Matjaža. Vsak pohodnik je letos, ne glede na število opravljenih vzponov, prejel v dar tudi priložnostno razglednico z motivom zasnežene Pece, ki jo je planinsko društvo izdalo v počastitev jubilejnega pohoda.

S pripravami na pohod, ki je prepoznaven in cenjen predvsem med planinci severovzhodne Slovenije, društvo prične že zelo zgodaj. Potrebno je urediti vse birokratske formalnosti, razposlati vabila in poskrbeti za obveščanje v različnih medijih. Vsako leto se priprav lotevamo z negotovostjo, ali bo pohod sploh mogoče izpeljati, saj je zima v gorah nepredvidljiva. Zadnji del poti proti Domu na Peci namreč ogrožajo plazovi. V primeru velike količine novo-

zapadlega snega je gibanje na tem delu poti nevarno, množičnost pa tveganje še poveča.

Tudi tokrat se je pri Domu na Peci teden dni pred pohodom snežna odeja odebelila za dobrega pol metra, zato se je s končno odločitvijo o izpeljavi čakalo do zadnjega trenutka. Letošnje leto je dodatne skrbi povzročal še vetrolom v decembru 2017, saj je bilo potrebno do pohoda na nekaterih področjih med podrtim drevjem za silo izkrciti novo pot. Pregledati smo morali tudi traso tovarne žičnice, s pomočjo katere smo kasneje do Doma na Peci dostavili hrano, pijačo in reševalno opremo.

Delo na koči se je začelo s pripravami in kuhanjem že dan pred pohodom. Da je v času

Ekipa v Kuhinji - z leve proti desni stojijo: Karmen Naglič, Suzana Kumer, Sandra Miklavc in Draga Mori

Gneča pred domom na Peci (foto: Jure Vogel)

največje gneče naslednji dan vse teklo tako kot mora, so v kuhinji poskrbele: **Sandra Miklavc, Suzana Kumer, Draga Mori in Karmen Naglič.** Za šankom sta stregla **Janko Miklavc in Boštjan Šumnik.** Štampiljke in značke je delil **Jure Kumer.** Na terenu so podporo ekipi

v koči nudili še: **Andrej Mencinger, Jure Vogel in Srečko Naglič.**

Pohodnike so na poti spremljali člani **Gorske reševalne službe Koroška, pripadniki enote gorske policije ter planinski vodniki PD Mežica.**

Za prevoznost ceste med Mežico in Štengami je poskrbela **Komunala občine Mežica,** cesto iz Podpece do spodnje postaje tovarne žičnice pa je na našo prošnjo splužil kmet **Matej Žačen.**

Uroš Podovšovnik, PD Mežica

MEŽIČARJI OD TU IN TAM

BESEDA LAHKO POBOŽA, ZABOLI, RAZLOŽI, RAZVESELI, POJASNI, ZAMEGLI, ZASKELI, OSREČI, PRIKRIJE, ODKRIJE, RAZJEZI, POMIRI, USPAVA, NAVDIHUJE, UČI, RAZODENE, PRIZADENE ...

SLIKA PA S POMOČJO ČOPIČA IN BARV, PRSTOV, SVINČNIKA, OGLJA, ODTISA ... NA (OBIČAJNO) RAVNI PLOSKVI NA RAZLIČNE NAČINE UPODABLJA ALI REALNI SVET ALI ABSTRAKTNE PREDSTAVE UMETNIKA, KI S SVOJIM DELOM IZRAŽA SEBE, SVOJE DOJEMANJE SVETA, ČUSTVA IN OBČUTKE, UPOR IN KOMENTAR. OBENEM PA NJEGOVO DELO NAGOVARJA VSAKEGA GLEDALCA NA DRUGAČEN NAČIN.

O BESEDAH IN SLIKAH

Kot ste lahko razbrali iz uvoda, se naša današnja gosta ukvarjata z besedami in slikami.

Profesorica **Olga Kunst Gnamuš** je bila naša osnovnošolska učiteljica za slovenščino. Stroga,

so rekli nekateri. Mogoče. A meni se zdi, da nam je znala slovnico oziroma materni (ki se mu je v tistih letih še reklo materin) jezik vliti v naše mlade buč(k)e na tak način, da nam je vse do danes, ko smo pozabili natančne definicije in stroga slovnična pravila, ostal nek posluš za to, kaj je prav, kdaj besede lepo tečejo.

Takole je odgovorila na moja vprašanja:

Kako dolgo ste živeli v Mežici? Kako ste se tu počutili? Kakšni so vaši spomini na tisti čas? Ste se po odhodu še vračali?

Na osnovni šoli v Mežici sem poučevala slovenski jezik štiri leta. To je bilo moje prvo delovno mesto, zato sem si tam pridobivala tudi prve delovne izkušnje. Učenci in sodelavci so mi ostali v lepem spominu. V Mežico sem se vračala vse življenje na obiske moževe mame in na izlete v prelepo mežiško okolico.

Ste po odhodu iz Mežice še učili? S čim ste se ukvarjali?

Kasneje sem se ukvarjala z didaktiko slovenskega jezika na Pedagoškem inštitutu in na Filozofski fakulteti. Tako sem bila vse življenje v stiku z učenci, dijaki in študenti. Izsledke svojih raziskav slovenskega jezika sem prenašala v učni načrt, delovne zvezke, publikacije in pedagoško prakso. Zmeraj kaj novega.

Kakšno se vam zdi splošno znanje slovenščine danes? (Tudi tisti, ki jezika ne poznamo tako dobro kot vi, se včasih zgražamo nad novinarji ali prevajalci leposlovnih del). Nekateri strašijo, da bo slovenski jezik sčasoma izginil. Kaj menite?

Težko bi ocenila, kakšno je znanje slovenščine danes. Z njo ohranjam stike skozi literaturo, časopise ter pogovore z znanci in družino. Govori in piše se veliko in nimam občutka, da bi bil slovenski jezik resno ogrožen.

Nekateri se strašno hudujejo nad mladimi, ki v telefonskih sporočilih uporabljajo skrajšave, tujke, sleng, pa slog v smislu »piši kot govoriš«. Je to res tako grozno, ali pa so mladi vedno iznašli nek svoj(ski) način komunikacije, ki ni prav nič vplival na njihovo rabo knjižne slovenščine, kadar je to potrebno?

Raznolikost jezikov predstavlja kulturno bogastvo. Materinščina je in bo ostala prostor duhovnega, miselnega in čustvenega življenja naroda ter temeljno orodje medsebojnih komunikacij. Ni vseeno, kako z besedo nagovorimo sočloveka in z njeno močjo urejamo medsebojne odnose. Znati poslušati, slišati in prisluhniti sogovorncu, tudi to je komunikacija. Z besedami se ne izražajo samo resnica, dejstva in misel,

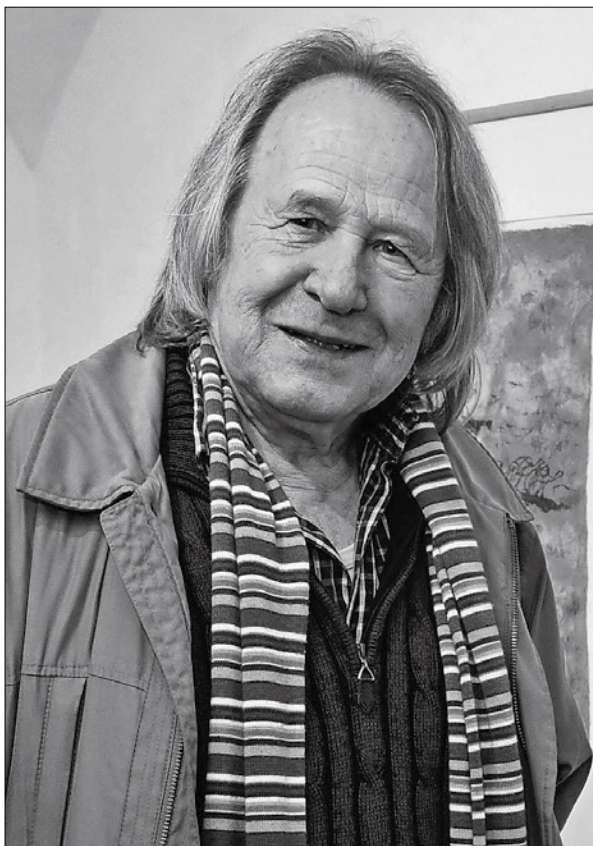

temveč tudi čustva in odnosi. Ta in druga spoznanja so temeljno vodilo za rabo jezika v govoru.

Akademski slikar **Gustav Gnamuš** je bil leta 1941 rojen v Mežici. Na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani je študiral pri profesorjih Maksimu Sedeju, Francetu Miheliču in Gabrijelu Stupici. Med leti 1967 – 1971 je bil likovni pedagog na osnovni šoli na Prevaljah, nato je deloval kot svobodni umetnik. Na osnovni šoli Tone Tomšič v Ljubljani je poučeval likovno vzgojo, leta 1979 bil izvoljen za docenta na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Od leta 1990 do upokojitve je bil tam redni profesor za slikarstvo

Je predstavnik slovenskega abstraktnega slikarstva. Sprva je izhajal iz figuralike, vendar pa je barva postajala vedno bolj avtonomna. V sedemdesetih letih je delal z razpršenimi barvili in dobil učinek lebdeče, pulzirajoče barvne površine so zapisali poznavalci.

Za svoje delo je prejel več nagrad, med drugim leta 1992 nagrado Prešernovega sklada, leta

1996 Jakopičevo nagrado. Leta 2001 pa je za svoj slikarski opus prejel Prešernovo nagrado.

Naj predstavitev g. Gnamuša zaključim z odlomkom iz obrazložitve Prešernove nagrade:

Gnamuševe umetnost zrcali avtorsko vsebino in svetovni nazor predvsem s svojo mirnostjo. Slike lahko imenujemo meditativne, saj se navezujejo na kontinuiteto te posebne ustvarjalne usmeritve skozi zgodovinska razdobja. Tisto, kar gledalec na njih prvi hip vidi, jih zapira vsemu jasno razvidnemu, saj ne odslikujejo nobene druge prepoznavnosti razen resničnosti, ki je v njih samih. Glavno izrazno sredstvo Gnamuševega slikarstva so nasičene koloristične ploskve. Vendar barva ni sama po sebi namen, ampak vodilni glasnik občutja in medij, ki posreduje vsebino. Poleg oblike je lahko edina temeljna sestavina, ki ji je vse podrejeno - včasih celo oblika sama - zato ima sugestivno in hipnotično moč, ki gledalca silovito nagovarja, naj se z njo poisti.

Gnamuševe izrazito osebno obdelane barvne ploskve iz 70. in začetka 80. let minulega

stoletja so s pretehtanostjo, uravnoteženostjo in trdnostjo pomenov veliki simbolni znaki notranjega videnja, ki ga slikar ponuja gledalcu kot snovno kontemplativno izhodišče. Pozneje pa se je njegovo ustvarjanje še izostrilo. Njegove umetniške izjave so postale formalno razvidnejše, oblike jasnejše, poteze neposredne in odkrite, ost korenitih formulacij pa so umirjala neizmerna, skoraj zenovska tišina, modrost in preudarnost. V slikarskem blaženju dramatičnih nasprotij, ki napovedujejo izbruh, eksplozijo čustev in strasti, se je kazala umetnikova sposobnost samoobvladovanja in krotenja zunanjih situacij, njegovo zanimanje, kot je sam pravil, ne za krik, temveč za stanje, ki je podobno zbrani meditaciji.

Tudi g. Gnamuš si je za odgovore na moja vprašanja vzel nekaj časa.

Kako se spominjate svojega otroštva v Mežici?

Spomini na otroštvo v Mežici so zelo lepi. Vedno sem vesel, ko srečam sošolce in prijatelje.

Kakšen/kolikšen je bil v vašem času poudarek na osnovnošolskih predmetih kot sta glasbeni in likovni pouk? So učitelji učencem znali približati svet umetnosti? So prepoznali talent in ga vzpodbujali?

S hvaležnostjo se spomnim učiteljice za likovni pouk, Vogelnikove, ki je spodbujala moje zanimanje za risanje in mi vedno dajala dodatne naloge.

Kako umetnost približati ljudem? Da bodo razumeli, začutili tudi abstraktne slike? Npr. dokler je v Mežici še »živela« Galerija Štiblc, smo se ob vsaki novi razstavi tudi laiki naučili marsikaj novega. V veliki meri je bilo to odvisno od likovnega/umetnostnega kritika, ki je slikarja in njegova dela predstavil z besedami, razumljivimi vsem, ne le akademsko izobraženim s konkretnega področja. Od nekakšnega učitelja za odrasle, torej.

To, kar danes imenujemo abstraktno slikarstvo, so nekateri začetniki te usmeritve, poimenovali konkretna umetnost. Odmik od upodabljanja predmetnosti in prepoznavnih oblik je namreč v ospredje postavil sredstva, ki gradijo sliko – črto, barvo, prostor – tako je bila odkrita njihova samostojna energetska in estetska vrednost. Ta slikarski potencial so poznali

slikarji vseh obdobj, toda šele modernizem je to radikalno izpostavil. Na primer vzemimo modro. Z njo lahko naslikamo nebo, vodo ali Smrkce, toda če jo izpostavimo kot barvo, ki ne prikazuje ne vode in ne neba, torej, če ji odvzamemo reprezentativno vlogo, takrat zaživi kot substanca in takrat jo lahko doživimo kot modrino v pravem pomenu besede.

Kaj dati predšolskemu otroku – prstne barvice, čopič, voščenske, ali tisto, kar pač sam izbere?

Otroku je potrebno ponuditi širok izbor sredstev za risanje in slikanje in mu pustiti svobodo pri ustvarjanju. Usmerjati pa ga je treba predvsem v tem, da preizkuša različna sredstva in ne ostaja samo pri enem.

Še ustvarjate? Najbrž ustvarjalnost ne pozna penzije ... Si čas krajšate s še kakšnim hobijem?

Še vedno slikam. Moj hobi pa sta redno igranje šaha in biljarda.

Upam, da sta nas oba tokratna sogovornika vzpodbudila, da se bomo kljub vsakodnevnemu hitenju za trenutek ustavili in se potrudili dojeti ter razumeti pravi pomen tako besed, ki jih slišimo in izrečemo, kot slik, ki nas nagovarjajo brez besed, na svojski, povsem drugačen način .

Obema prav lepa hvala za čas, ki sta nam ga posvetila.

Ida Paradiž

»»GLASBA JE ČAR ŽIVLJENJA,««

POUDARI LUCIJA ŠTREKELJ, KI SE JE PRED TREMI LETI S PREVALJ PRESELILA V MEŽICO IN PRAVI, DA BO, KOT KAŽE, TA KAR POSTALA NJEN DOMAČI KRAJ. SIMPATIČNO IN ENERGIČNO PEVKO TER UČITELJICO RAZREDNEGA POUKA SMO TAKOJ IN S PONOSOM VZELI ZA SVOJO. GLASBA JI POMENI SPROSTITEV, ZADOVOLJITEV NJENIH POTREB, JO IZZIVA IN PRECEJ POGOSTO PREŽENE IZ CONE UDOBJA. JE SREDSTVO ZA IZRAŽANJE NJENIH ČUSTEV, DAJE JI MOŽNOST POTRDITVE IN JO NAVDIHUJE V RAZLIČNIH OBLIKAH. Z VESELJEM SEM SE Z LUCIJO SPREHODILA PO NJENIH GLASBENIH STEZAH ...

Lucija, midve se sicer največkrat srečujeva na šolskih hodnikih in v zbornici. Pa vendar te vsi poznamo v prvi vrsti kot odlično pevko. Kakšno je zaporedje: najprej pevka in potem učiteljica? Ali je obratno?

Trenutno bi rekla najprej učiteljica, potem pevka oziroma, ko učim, vmes tudi zapojem. Sem postavila glasbo malenkost na stran, čeprav sem še vedno ak-

tivna v Fauš dur bendu. Vedno mi zmanjka časa, oziroma še nisem dovolj dobra v razporeditvi le-tega. Bi mela kar 48 urni dan. Bom pa kmalu nekaj snemala z Gregorjem Šteharnikom, tako da se veselim novega glasbenega projekta.

Tudi mi. Preden pa dava šolo na stran ... Imam občutek da je tvoja glasbena aktivnost za učence privilegij. Se strinjaš?

To bi najbrž morali vprašati njih. Nekaterim je zagotovo vseč, drugim mogoče malo manj, ampak takšna sem. Imam zelo dobre glasbenike v svojem razredu, ki se teoretično in praktično že skoraj bolj podkovani kot jaz, ki sem popolni samouk in nisem instrumentalist. Jim pa z veseljem podam tudi kakšna navodila s petjem ali pa jih umirim. Mi je vseč, ko začnejo

peti z menoj in skupaj naredimo sproščen uvod v uro, ker jaz pravim da glasba osvobaja telo in duha.

Vsaka pot ima svoj začetek. Če se začne z ljubeznijo, ima odlične pogoje, da se tako tudi razvija. Najbrž se ne motim, če trdim, da je bilo tudi s tvojo glasbo tako?

Res me glasba spremlja povsod že od malega. Že moj oče Štefan Štrekelj, je bil odličen glasbenik, ki je potem zaradi družine, dela na kmetiji in v službi nekako postavil glasbo na stranski tir. V naši družini se je vedno prepevalo, imam tudi mnogo sorodnikov, ki se ukvarjajo z glasbo. Potemtakem tudi jaz nisem nič posebnega, sem pa edina pop, soul pevka v družini, drugi so narodnjaki ali bolj klasiki, tako da imamo pokrita vsa področja. Verjetno je pa za to zaslužen MTV, ob katerem sem rasla in plesala in kričala, bolj kot pela včasih,

že v mladih letih. Vsekakor je podpora od doma tisti ključni element, zato bom za navdušenje in glasbeno udejstvovanje okrivila mamo in očeta.

Kričanje ob MTVju je več kot očitno rodilo odlične sadove. Katera je bila naslednja glasbena prelomnica?

Zdi se mi, da je bilo nekako vsako obdobje zase neka prelomnica. Nabiranje kilometrine sem pričela na Klopinskem jezeru z Gorazdom Čepinom, kjer sem pridobivala prve izkušnje z nastopanjem. Potem sem se pridružila pop/rock bandu Deja vu, kjer sem si nabirala kilometrino na velikih odrih in dogodkih po vsej Sloveniji. Medtem sem postala članica Fauš dur benda, kjer dejansko dobivam tiste izzive, ki zahtevajo velikokrat nekaj novega, in to mi je všeč. Zelo pa uživam na bolj intimnih koncertih, ki jih imam v duetu

z Dejanom Dimcem in vsako novo sodelovanje je nekakšna prelomnica, ki jo spremljajo novi izzivi in glasbena rast. Tudi sodelovanje z Daretom Kauričem v pesmi Ljubi me je bilo precej pozitivno in je bila zopet popolnoma drugačna izkušnja in zagotovo pomembno v moji karieri.

Čeprav vedno, ko razmišljam o svoji glasbeni »karieri« oz. ko me kdo vpraša, če kaj snemam in zakaj me ni kje na TV, me pogradi občutek slabe vesti, da sem preležerna, da pre malo načrtujem. Stvari se nekako odvijajo same od sebe in vsako sodelovanje je dodalo nek delček moje zgodbe in nikoli ni bilo posebej načrtovano. Ampak slaba vest še ne prevladuje, trenutno stanje me še zadovoljuje in bo za nekaj časa tudi ostalo pri tem.

In na kakšen način so te zaznamovala sodelovanja z različnimi glasbeniki?

foto: Nika Höcl Praper in Špela Peruš

Sodelovala sem z različnimi glasbeniki, saj smo bili z bivšo skupino velikokrat v spremljevalni vlogi ob znanih imenih zabavne glasbe. Po tem obdobju sem ugotovila in se odločila, da glasba ne bo moj primarni vir zaslužka, ker je ne želim doživljati kot službo, obvezo ali kot rutino. Zagotovo pa se lahko v stiku z drugimi glasbeniki nekaj naučiš ali pridobiš informacije, ki jih lahko koristno uporabiš. Največ pridobim in se naučim od glasbenih prijateljev, s katerimi sodelujem. To so člani skupine Farty animals, s katerimi občasno nastopam in so že pravi izkušeni glasbeni mački ter od Fauš durovcev.

Tukaj se skriva tudi odgovor, zakaj toliko pozitivne energije v tvojem nastopanju, tako da lahko greva dalje ... Fauš dur... Si del fantastičnega benda, ki polni koncertna prizorišča in navdušuje množice in si ga pravzaprav sploh ne moremo predstavljati brez tebe. Kako je biti del te zgodbe?

S Fauš durom imamo »posebno zgodbo«, na katero smo ponosni in še kar traja. Mislim, da smo eden redkih bandov, sploh v tako veliki zasedbi, saj nas je 13, ki po 12 letih sodelovanja še vedno nismo sprti dlje kot za dolžino nedeljske vaje in si zadajamo še vedno nove izzive. Fantje in puncici so sposobni glasbeniki in večini članov je Fauš dur band hobi. Poznamo se že dolgo in

večinoma že presodimo dobre in slabe dneve posameznikov ter se trudimo ohranjati nivo spoštljive komunikacije. So pa Davorin Jelen, Dejan Dimec in Iztok Kajzer tisti trije »motivatorji«, ki so pripomogli da se zgodba odvija, kot se. Mi se trudimo, da bomo zadovoljili naše poslušalce, katerim smo izjemno hvaležni, da naj podpirajo v taki meri in se čutimo dolžne, da jih ne razočarimo in upravičimo zaupanje v nas.

Tudi poslušalci smo vam zelo hvaležni ... Ne morem mimo sodelovanja z izjemnim mežiškim kitaristom Dejanom Dimcem. Kaj sta že ustvarila skupaj? Še kakšni načrti?

Dejan Dimec je resnično izjemen glasbenik, uspešen podjetnik in dober prijatelj. Ravno slednje je pri najinem sodelovanju resnično pomembno. Samo če si sproščen med snemanjem in če zaupaš snemalcu v studiu, če te ne preganja čas, lahko nastane posnetek, ki zadovolji glasbenika. Posnela sva dve njegovi avtorski pesmi – Odnosi, za katero je besedilo napisal Luka Pernek, in skladbo Sama, ki je popolnoma Dejanova. Obe pesmi sta zame nekaj posebnega, ker ju začutim in sta mi obe še vedno všeč, kar je pri meni bolj redko. Zagotovo bova še snemala skupaj, ampak Dejan se trenutno posveča svojemu projektu, pri čemer ga podpiram in razumem, da sva trenutno Dejan in Lucija v

drugem planu. Ko bo najin čas, bom že izvedela.

Na odru poleg svojega izjemnega glasu navdušuješ tudi s svojo energijo? Kako si polniš baterije?

Verjamem da imam vgrajene take, da so samopolnilne. Tudi jaz imam kdaj prazne. Polnim si jih ob svojih domačih, ob prijateljih, s petjem, predvsem pa s partnerjem Gorazdom, ki me podpira, pomaga in razume, da imam v nedeljah vaje, da sem občasno odsotna in tudi naredi kaj namesto mene. Se pa trudim biti pozitivna in uživati v svojem delu. Vedno ne uspe, ampak sem pa tu in tam tudi sama zadovoljna s svojim delom. Na nastopih je pa zagotovo publika tista, ki polni baterije, če je tista prava vzajemna kemija. In publika je v 99% fantastična.

Moj življenjski cilj je, da bi se iz dneva v dan razvijala na vseh področjih, da bi bila vedno boljša, da bi bila srečna in potem bodo baterije ostale polne.

Prepričana sem, da bo tvoja energija tako v glasbi kot na drugih področjih še naprej navdihujoča. In mi – tvoja publika – t bomo z navdušenjem in spoštovanjem pridali svoj delež.

Lucija, hvala za tale sprehod in vse dobro še naprej...

Barbara Prevorčič

So vam odvzeli voziško dovoljenje? Je še kakšna možnost, da voziško dovoljenje le ni čisto izgubljeno?

OB STORITVI PREKRŠKA, ZA KATEREGA JE KONČNA POSLEDICA ODVZEM VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA, NI NUJNO, DA BO DO DEJANSKEGA ODVZEMA TUDI PRIŠLO.

Ob storitvi prekrška v cestnem prometu in po prejemu Sklepa o začasnem odvzemu voziškega dovoljenja je možno zaprositi za vrnitev začasno odvzetega voziškega dovoljenja. Le-to se storilcu lahko vrne, preden se postopke o prekršku pravnomočno zaključi oziroma pred izvršitvijo sklepa o prenehanju veljavnosti voziškega dovoljenja. Tovrstnemu predlogu pa mora biti priloženo zdravniško spričevalo o opravljenem zdravstvenem pregledu.

Na podlagi zdravniškega spričevala se nato voziško dovoljenje začasno vrne. Po začasni vrnitvi pa se mora, seveda, končati še postopek o prekršku, zaradi katerega ste presegli 18 kazenskih točk, ali pa ste z enim samim prekrškom prejeli 18 kazenskih točk kot stransko sankcijo poleg denarne kazni. Ob pravnomočnem prejemu 18 kazenskih točk, kar ima za posledico prenehanje veljavnosti voziškega dovoljenja, pa lahko storilec prekrška predlaga, da se izvrševanje prenehanja voziškega dovoljenja odloži. Navedeno lahko stori, ko po pravnomočnosti postopka o storjenem prekršku prejme sklep o prenehanju veljavnosti voziškega dovoljenja in ko tudi ta postane pravnomočen. Predlog za odložitev prenehanja veljavnosti voziškega dovoljenja zadrži izvršitev prenehanja veljavnosti voziškega dovoljenj – kar pomeni, da ta čas lahko vseskozi normalno vozite.

Da bo lažje razumljivo, izgleda postopek nekako tako:

- Storite prekršek, izda se vam sklep o začasnem odvzemu voziškega dovoljenja. Le-tega zaprosite skupaj z zdravniškim spričevalom nazaj. Voziško dovoljenje dobite vrnjeno in se lahko spet vozite.
- Prejmete Sodbo, da ste odgovorni za prekršek, izreče se vam

denarna kazen in 18 kazenskih točk. Ko postane sodba pravnomočna, se vam izda Sklep o prenehanju veljavnosti voziškega dovoljenja, ko je ta sklep pravnomočen, ali ker se niste pritožili zoper njega ali ker je na višji stopnji bilo prav tako ugotovljeno, da so izpolnjeni pogoji, da vam voziško dovoljenje preneha. Potem pa v roku 15 dni od pravnomočnosti sklepa ali od dneva vročitve pravnomočnega sklepa vložite predlog za odložitev izvršitve prenehanja veljavnosti voziškega dovoljenja, skupaj z zdravniškim spričevalom, če le to ni bilo vloženo že prej.

- Na sodišču nato steče postopek ali se vašemu predlogu ugodi, nato šele voziško dovoljenje dejansko preneha, ali pa se prenehanje odloži.
- Če se prenehanje odloži (do česar praviloma lahko pride sploh v prvem primeru), se vam določi preizkusna doba in vaše obveznosti.

O predlogu posameznika sodišče praviloma odloča na obravnavi, na katero vabi tudi kršitelja.

Pri odločanju o odložitvi izvršitve prenehanja veljavnosti voziškega dovoljenja sodišče upošteva:

- osebnost storilca,
- njegovo prejšnje življenje,
- njegovo obnašanje po storjenem prekršku,
- stopnjo njegove odgovornosti za prekršek,
- okoliščine, v katerih je storil prekršek;

ter na tej podlagi oceni, ali je mogoče pričakovati, da ne bo več ponavljal prekrškov in da bo izpolnil obveznosti po zakonu o voznikih.

Svojo odločitev sodišče sporoči kršitelju s sklepom, v katerem navede tudi čas trajanja preizkusne dobe (od 6 do 24 mesecev) in ob-

veznosti (psihosocialne delavnice, edukacijske delavnice, varna vožnja, obvezno zdravljenje) po tem zakonu in po zakonu o voznikih, ki jih mora storilec prekrška izpolniti, ter rok za predložitev dokazil o izpolnitvi teh obveznosti. Obveznosti si kršitelj ne more izbrati sam, pač pa jih določi sodišče.

V obrazložitvi sklepa mora sodišče navesti razloge za odložitev izvršitve prenehanja veljavnosti voziškega dovoljenja in za določitev posameznih obveznosti, ki so naložene storilcu.

V izreku sklepa sodišče naloži storilcu tudi obveznost, da v roku, ki ni daljši od 15 dni od pravnomočnosti sklepa oziroma prejema pravnomočnega sklepa, predloži dokazilo o vključitvi v ustrezen program. Če sodišče ugotovi, da storilec v preizkusni dobi ni storil hujšega prekrška in da je izpolnil določene obveznosti, s sklepom odloči, da se izrečena sankcija prenehanja veljavnosti voziškega dovoljenja ne izvrši – navedeno pa sodišče ugotavlja šele po poteku enega leta od poteka preizkusne dobe, in ne takoj po poteku preizkusne dobe, in takrat izda sklep, da se storilcu izrečena sankcija prenehanja veljavnosti voziškega dovoljenja ne izvrši. Navedeno je velikokrat težava, če kršitelj po poteku preizkusne dobe in pred iztekom enega leta od poteka preizkusne dobe napravi nov prekršek ter z njim pridobi novih 18 kazenskih točk.

Kot povzetek zapisanega lahko ugotovimo, da ni vse izgubljeno, če nekdo prvič izpolni pogoje za odvzem voziškega dovoljenja. Popravni izpiti so še na voljo, a je pri njih potrebno biti izjemno pazljiv, predvsem pa je potrebno paziti, da se prekrški ne ponavljajo, saj popravnih izpitov ni nešteto.

Odvetnica Janja Podričnik

Idiopatska pljučna fibroza – suh kašelj je lahko znak hude bolezni

IDIOPATSKA PLJUČNA FIBROZA (IPF) JE REDKA BOLEZEN PLJUČ, PO ODKRITJU KATERE BOLNIKOM OSTANE V POVPREČJU LE ŠE OD DVE DO PET LET ŽIVLJENJA. ZA BOLEZEN PREDVSEM STAREJŠIH LJUDI JE ZNAČILNO BRAZGOTINJENJE PLJUČNEGA TKIVA, ZARADI KATEREGA BOLNIK VSE TEŽJE DIHA. VZROKA ZA IPF ŠE NE POZNAMO, DEJAVNIKI TVEGANJA PA SO KAJENJE, DELO ALI BIVANJE V UMAZANEM OKOLJU IN GENETIKA.

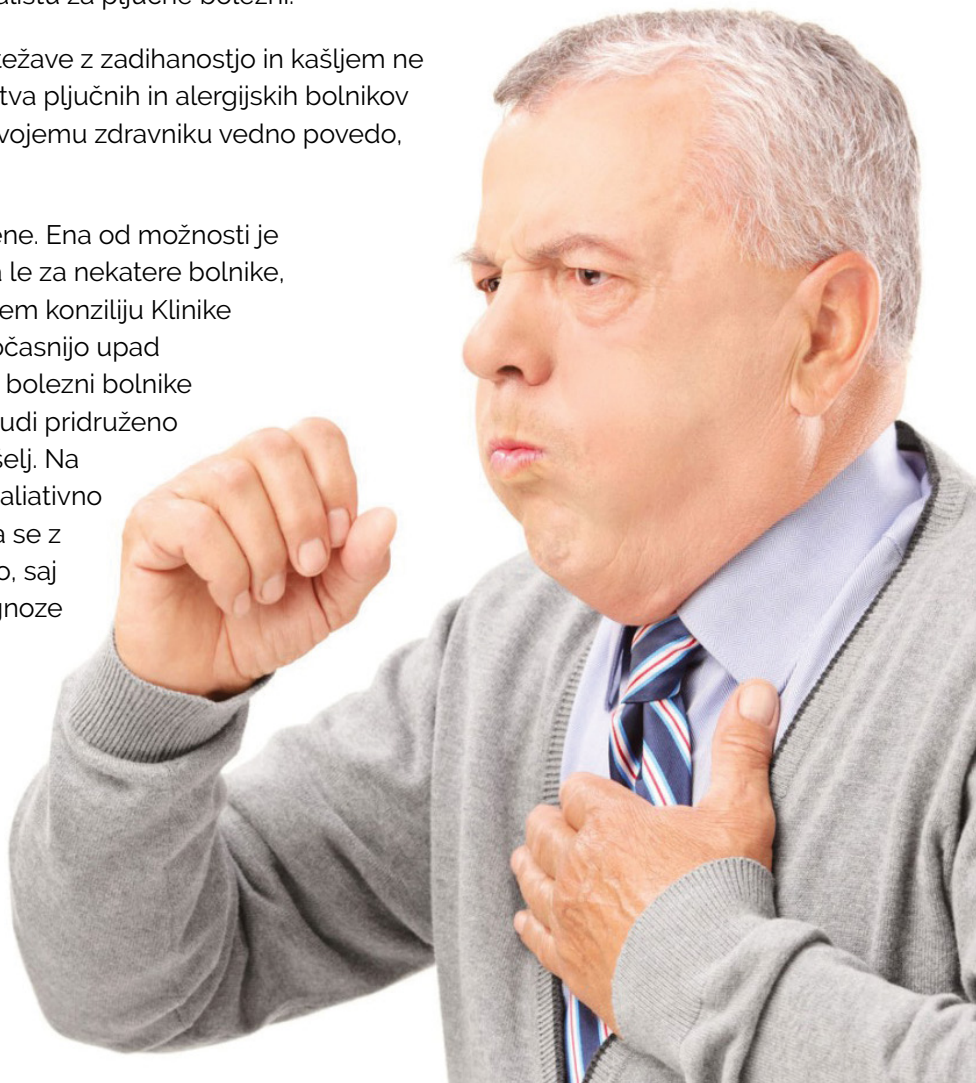
Znaki IPF so neznačilni – suh kašelj, težka sapa, pokanje v pljučih in betičasti prsti. Zato je pot do diagnoze pogosto dolgotrajna. Čeprav je, kot opozarja prim. Katarina Osolnik, dr. med., s Klinike Golnik, za bolnike z idiopatsko pljučno fibrozo najbolj pomembno prav pravočasno odkritje bolezni: "Če bolezen odkrijemo v zgodnejši fazi, je možnost zdravljenja boljša. Ko zdravnik posumi na IPF, mora bolnika takoj napotiti k specialistu za pljučne bolezni."

Prosrite za dodatne preiskave, če težave z zadihanostjo in kašljem ne pojenjajo, svetuje predsednik Društva pljučnih in alergijskih bolnikov Mirko Triller, ki bolnike poziva naj svojemu zdravniku vedno povedo, kako se zares počutijo.

Možnosti zdravljenja IPF so omejene. Ena od možnosti je transplantacija pljuč, ki je primerna le za nekatere bolnike, večino pa po obravnavi na posebnem konziliju Klinike Golnik zdravijo z antifibrotiki, ki upočasnijo upad pljučne funkcije. V napreduvali fazi bolezni bolnike zdravijo s kisikom, zdraviti morajo tudi pridruženo srčno popuščanje in lajšati hud kašelj. Na koncu bolnikom z IPF omogočijo paliativno obravnavo. "Zelo pomembno je, da se z bolniki in svojci odkrito pogovorimo, saj večina za IPF sliši prvič in take diagnoze ni lahko sprejeti," sklene primarijka Katarina Osolnik, dr. med..

**Društvo pljučnih in
alergijskih bolnikov**

Več informacij na naši spletni strani www.dpbs.si

NOVIČKE IZ SKUPINE ŠOLE ZDRAVJA V MEŽICI

Zima z ostrimi jutri je za nami. Za nami je tudi dve leti delovanja Društva Šola zdravja skupina Mežica. Začetek naše vadbe je bil na prvi pomladni dan pred dvema letoma. Vadba poteka vsako jutro, vse dni v letu, razen ob nedeljah in praznikih. Tudi nizke temperature, sneg, dež nas ne odženejo. V skrajnih razmerah se zatečemo v Osnovno šolo, kjer lahko koristimo njihovo telovadnico. Hvaležni smo za to možnost, najraje pa vadimo na prostem v naravi. Dve leti ni dolgo obdobje, če pa seštejemo dneve, ure in število druženj, pa tudi ni malo. Naš namen ni postavljati številčne rekorde, ampak preprosto narediti nekaj zase. To je naše jutranje gibanje, ki je do telesa prijazno, nenasilno in ga posameznik izvaja po svojih sposobnostih. Vaje 1000 gibov, ki jih je osmislił Nikolaj Grishin dr.med. nevrolog in manualni terapevt, te pa so v prakso ponesli člani Društva Šole zdravja, so primerne za vse, ki kaj dajo na zdrav življenjski slog. Družbi je v pomoč, ko ljudje znajo in hočejo sami kaj narediti za ohranjanje dobre duševne in telesne kondicije. Vsakodnevno razgibavanje in druženje z različnimi ljudmi nam prinaša dobro voljo, ki zanesljivo preganja črnogledost, krepi samozavest in občutek koristnosti. Jutranja vadba je nalozba v boljše počutje za ves dan. To je mnenje nas, ki prihajamo na našo zelenico za Glasbenim domom redno, ne glede na vreme in letni čas. Naše dnevno druženje traja dobre pol ure, razen ob ponedeljkih, ko ga podaljšamo ob kavi, čaju, izmenjavi mnenj, klepetu. Ob kavi nas pogosti presenetljivo sladki prigrizki naših članic. Dobro leto in pol smo bili lepo sprejeti v prosto-

rih Lovskega doma. Z letošnjim letom smo se na "kafetkanje" preselili v prostore Medgeneracijskega centra, kar se vsak ponedeljek tudi opazi na poti od zelenice do Medgeneracijskega centra. Naša razpoznavnost so enotna oranžna oblačila. Nakup le-teh so nam delno omogočili donatorji, večji del pa smo krili sami. Zanimiva – pisana je naša družina in vsak izmed nas prispeva svoj delež, ki nas bogati in povezuje. Zmoremo in znamo stopiti skupaj, kar je za delovanje in počutje v skupini še kako pomembno. Biti znamo solidarni, pripravljeni deliti izkušnje, si med seboj na različne načine pomagati. Sledimo ideji, da je vsak dan lahko nov začetek, zato je dobrodošel vsak, ki se nam pridruži. Z željo, da bi dobro prakso prenesli v druge kraje naše doline, smo predstavnike le-teh, večkrat povabili na predstavitev – animacijo vaj. Žal smo še vedno prva in edina skupina v Mežiški dolini, za kar pa se lahko tudi malo pohvalimo. Mežičani pa že nismo kar tako, mi z lokalno skupnostjo večkrat in dobro sodelujemo. Preko leta se vrstijo dogodki tudi izven Mežice, ki se jih redno udeležujemo: izobraževanja, redni letni občni zbor članov v Domžalah, poletno srečanje vseh skupin v Piranu, obisk drugih skupin, družaben zaključek leta ipd..

Ni kaj, pestro je pri nas. Ko se bodo dnevi podaljšali in bo še več ptičjega žvrgolenja, bomo, upam, z nabranimi močmi in mirom v sebi pripravljeni na pomlad in lažje prenašanje tegob, ki so naš pogosti spremljevalec.

Hedvika Blatnik

zgornja fotografija: Domžale, redni letni zbor članov (16.3.2018)
spodnja fotografija: ob drugi obletnici Skupine Šole zdravja v Mežici

zgornja fotografija: Dan žena, nagelj po vadbi
spodnja fotografija: Družaben zaključek leta 2017

18. april 2018 ob 19:30
GLEDALIŠKI ABONMA 2018

LJUDOŽERCI

Slovensko narodno gledališče Maribor

Poetična drama z groteskno-karnevalskim navdihom

Avtor: Gregor Strniša

Režija: Ivica Buljan

Igrajo: Jurij Drevenšek, Peter Boštjančič, Miloš Battelino, Vladimir Vlaškalič, Alojz Svete, Ksenija Mišič, Mateja Pucko, Nika Rozman, Ana Urbanc, Viktor Meglič, Irena Varga, Kristijan Ostanek, Mirjana Šajinović, Eva Kraš, Matevž Biber

26. april 2018 ob 19:30
GLEDALIŠKI ABONMA 2018

BERAŠKA OPERA

Slovensko narodno gledališče Nova Gorica

Glasbena komedija

Avtor priredbe in režiser: Vito Taufer

Igrajo: Radoš Bolčina, Ana Facchini, Kristijan Guček, Arna Hadžialjevič, Gorazd Jakomini, Patrizia Jurinčič, Jure Kopušar, Gojmir Lešnjak Gojc k.g., Maša Grošelj k.g., Iztok Mlakar, Medea Novak, Matija Rupel, Urška Taufer, Žiga Udir, Andrej Zalesjak

UREDNIŠKI
ODBOR

župan
Dušan Krebel
odgovorna urednica
Jerneja Vertačnik

direktor občinske uprave
Blaž Saloven

člani uredniškega odbora
Jožef Libnik
Barbara Prevorčič
Ida Paradiz

Glasilo Občine Mežica izhaja 4 x letno v nakladi 1.550 izvodov in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Vsem, ki ste s prispevki sodelovali, se najlepše zahvaljujemo. Prosimo, da s svojimi prispevki tudi v bodoče sodelujete, ker bo le na ta način naše glasilo pestro in zanimivo.

Prispevki ne bodo honorirani, uredniški odbor pa si pridružuje pravico do njihovega izbora.

Oddaja dokumentov naj bo na digitalnem mediju (tekstovni članki v Microsoft Word-u, fotografije pa priložene ločeno v formatu jpeg ali tiff, in sicer na resoluciji 300 dpi s krajšo stranico najmanj 10 cm). Fotografije, ki ne bodo primerne velikosti (npr. snete iz spleta – 72 dpi / 70 KB) ne bodo objavljene. Fizično oddane fotografije, ki ste jih prispevali, lahko po objavi glasila dvignete na tajništvo občine Mežica.

Svoje prispevke pošljite na naslov:

Občina Mežica
Trg svobode 1,
2392 Mežica

info@mezica.si

izdala
Občina Mežica

lektoriranje
Jerneja Vertačnik

fotografije
avtorji člankov

fotografija na naslovnici
oIli

oblikovanje
Jasna Kalčič Rajzer, atelje jk@

tisk
Malex d.o.o.

naklada
1.600 kosov